

Χανιώτικα νέα
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 1 Μαρτίου 2014

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΒΙΒΛΙΑ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΘΕΑΤΡΟ / ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΙΒ ΒΡΑΝΑΚΗΣ

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σεργιάνι
στα Χανιά με
τον “Ματρακά”

diadromes@haniotika-nea.gr

ΕΛΙΑ ΚΟΥΜΛΗ

editorial

εργιάνι στα Χανιά μιας άλλης εποχής, με τα διπλοσκέλετα ποδήλατα που κυκλοφόρησαν στην πόλη μας, αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα στις αρχές του '50.

Κι αυτό χάρη στο μεράκι κάποιων φίλων των "ματρακάδων", που αναπαλαίωσαν τις παλιές σακαράκες που είχαν στην κατοχή τους και τις έκαναν σαν καινούριες!

Κάτι ανάλογο πιστεύει ο σημερινός καλεσμένος των "διαδρομών" ότι θα πρέπει να κάνουμε με τη χώρα μας...

Ο Σφρακιανός στην καταγωγή Στιβ Βρανάκης, διευθυντής του Creative Lab της Google για την Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή και την Αφρική, σε μία πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι πρέπει να εμπιστευθούμε τις ικανότητές μας και να βρούμε νέους τρόπους να μεταδώσουμε το τι είναι η Ελλάδα προβάλλοντας περισσότερο τα θετικά χαρακτηριστικά και τις επιτυχίες μας σε όλους τους τομείς. Οι οποίες, εν τέλει, δεν είναι και λίγες.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ. 3 ~ φωτοαναδρομές

σελ. 4 - 6 ~ σινεμά, πολιτισμός, σερφαρίσματα

σελ. 7 - 9 ~ ποδήλατα μιας άπλητης εποχής

σελ. 10 - 11 ~ συνέντευξη με τον Στιβ Βρανάκη

σελ. 12 ~ παιδότοπος

σελ. 13 ~ είκοσι χρόνια χωρίς τη Μελίνα

σελ. 14 - 15 ~ με όραμα για ένα καλύτερο ποδόσφαιρο στα Χανιά

σελ. 16 ~ υγεία & βότανα

No. 399

Φανταστικό μουσείο

Michelangelo Merisi da Caravaggio, "Ο άπιστος Θωμάς", γύρω στα 1600, Παλάτι Sanssouci, Potsdam.

Επιμέλεια: **ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ**
Ιστορικός Τέχνης - Αρχαιολόγος
Humboldt Universität zu Berlin
lastjudgment1540@hotmail.com

«ότε ήρθε ο Ιησούς, στάθηκε στο κέντρο της ομήγυρης και είπε: Ειρήνη υμίν! Μετά στρεφόμενος προς το Θωμά του είπε: Τείνε το δάκτυλό σου - ιδού τα χέρια μου. Βάλε το χέρι σου στο πλευρό μου και μην είσαι άπιστος, αλλά πιστός! Ο Θωμάς του απάντησε: Κύριε και Θεέ μου! Ο Ιησούς του είπε: Εφόσον με είδες, πιστεύεις. Ευλογημένοι, όσοι δεν βλέπουν και εντούτοις έχουν πίστη».

Το γνωστό αυτό επεισόδιο του άπιστου Θωμά από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη (XX, 24-29) εικονογραφεί ο πίνακας του Καραβάτζιο. Τρεις μαθητές συνωστίζονται ερχόμενοι από δεξιά γύρω από τη μορφή του Σωτήρα, έτσι ώστε το κεφάλι του Θωμά και του έτερου Αποστόλου που παρακολουθεί τη σκηνή από κάποια απόσταση από ψηλά, οριοθετούν τον κεντρικό άξονα της σύνθεσης. Υπέροχο το εύρημα του ζωγράφου με τα συγκλίνοντα κεφάλια των τεσσάρων πρωταγωνιστών, που αν και σε άμεση γειτνίαση μεταξύ τους, μοιάζουν εντούτοις να αναπνέουν στο ζωτικό χώρο που τους αναλογεί, διατηρώντας τη δέουσα απόσταση το ένα από το άλλο. Κάτω από τα εξεταστικά βλέμματα των δύο Αποστόλων πάνω δεξιά, εκτυλίσσεται η κεντρική σκηνή της μεταστροφής του άπιστου μαθητή. Ο Χριστός παραμερίζοντας στην άκρη το σάβανο του -που στον τρόπο απόδοσής του ενθυμίζει περισσότερο τόγκα αρχαίου φιλοσόφου!- καθοδηγεί επιτακτικά το προτεταμένο δεξί χέρι του Θωμά στην αποκαλυφθείσα πληγή στο πλευρό του, αιχμαλωτίζοντας με το αριστερό χέρι τον καρπό του μαθητή. Μια αδιόρατη αίσθηση πόνου μοιάζει να σχηματίζεται στα μισάνοικτα χείλη του Ιησού, τη στιγμή της επαφής. Διαμετρικά αντίθετη είναι η αντίδραση του μέχρι πρότινος άπιστου Θωμά, η μεταστροφή του οποίου αποτυπώνεται εύγλωττα στην έκφραση του προσώπου του, στις έντονες συσπάσεις των μυών και στο έκπληκτο βλέμμα με τα γουρλωμένα μάτια, που μοιάζει να αναζητά στα βάθη της πληγής επίμονα την

αλήθεια που τόσο καιρό αρνούσαν να παραδεχτεί.

Οι τόνοι κυμαίνονται σε γήινες αποχρώσεις χωρίς χρωματικές εξάρσεις, ενώ η τοποθέτηση των μορφών στον χώρο παραμένει συνειδητά απροσδιόριστη, αποτρέποντας οποιαδήποτε παρέκκλιση της προσοχής από το διαδραματιζόμενο γεγονός στο κέντρο του πίνακα. Στην αποπνεύουσα δραματικότητα της σκηνής συντελεί χωρίς άλλο και ο ιδιότυπος, περίτεχνος χειρισμός του φωτός. Η σκηνή παραμένει στο δεξιό τμήμα σκοτεινή, ενώ η μορφή του Χριστού και τμήματα των κεφαλιών των τριών μαθητών λούζονται σε ένα κύμα φωτός, η αθέατη πηγή-προβολέας του οποίου εστιάζεται έξω από τον πίνακα, πάνω και αριστερά από τη φιγούρα του Ιησού. Η χρήση αυτής της έντονης αντίστιξης φωτός - σκιάς (Chiaroscuro), ήταν μία τεχνική, της οποίας ο Καραβάτζιο υπήρξε δεινός σπεσιαλίστας, ιδρύοντας μάλιστα μετά θάνατον μία άτυπη σχολή μιμητών. Πέραν όμως της δραματικής σύλληψης το έργο εντυπωσιάζει και με την αμεσότητα της διαλεκτικής επαφής του με τον θεατή, μέσω της αληθοφάνειας στην απόδοση των χαρακτήρων του. Καμία μορφή, ακόμη και αυτή του Ιησού δεν είναι εξειδικευμένη, οι φυσιογνωμίες εκπέμπουν οικειότητα. Ειδικά οι τρεις Απόστολοι θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι τρεις απλοί Ιταλοί του 17ου αιώνα, σύγχρονοι του καλλιτέχνη. Σήμερα γνωρίζουμε, ότι αυτή η αρχική εντύπωση δεν απέχει καθόλου από την πραγματικότητα.

Και σε αυτόν τον τομέα ο Καραβάτζιο θα υπάρξει πρωτοπόρος, μελετώντας ενδελεχώς τους λαϊκούς, απλούς ανθρώπινους τύπους και χαρακτήρες στον κοινωνικό περίγυρό του και χρησιμοποιώντας τους ως μοντέλα, όχι μόνο στην απεικόνιση σκηνών από την καθημερινή ζωή, αλλά και στην ιερή θεματογραφία, αφαιρώντας από τις θρησκευτικές σκηνές, όπως στον "άπιστο Θωμά", κάθε το μεταφυσικό και το υπερβατικό.

1/3

ΧΑΡΙΣΙΟΣ,

ΕΥΔΟΚΙΑ,

ΠΑΡΑΣΧΟΣ

2/3

ΕΥΘΑΛΙΑ

4/3

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

5/3

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

7/3

ΕΥΓΕΝΙΟΣ

ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ Α.Ε.

ΙΔΡΥΤΗΣ:

Γιάννης Γαρεδάκης

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Έλια Κουμή

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:

Γιώργος Δρακάκης
Γιώργος Κώνστας
Γιάννης Λυβιάκης
Δημήτρης Μαριδάκης
Μανώλης Μαρκαντωνάκης
Γιάννα Μαρουλοσπράκη
Γιώργος Σταυριανουδάκης
Ελένη Φουντουλάκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

Δημήτρης Δαμασκινός
Βαγγέλης Κακατσάκης
Γιάννης Κατσανεβάκης
Σάκης Κουβάτσος
Χριστίνα Μακρατζάκη
Μανώλης Μανουσάκης
Μιχάλης Χατζηδάκης

ΣΧΕΔΙΑΣΗ:

Νίκος Κοσμάδης

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:

Γεωργία Αδικημενάκη
Δέσποινα Βάλλα
Νίκη Ξυφανταράκη
Ελένη Σταυρίδη

ΔΙΟΡΘΩΣΗ:

Βαγγέλης Βεργανελάκης
Νεκτάριος Κακατσάκης

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ

Του: ΜΑΝΩΛΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΑ

No. 460

ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ
ΔΥΟ ΒΡΑΔΕΣ ΠΟΥ Θ' ΑΦΗΣΟΥΝ ΕΠΟΧΗ

Με την έκρηκτικότερη Έλληνίδα θεντέτταν
του τραγουδιού, τὸ ἀστέρι τῆς πίστας

ΟΥΛΑ ΜΠΑΜΠΑ

εἰς ὅλα τὰ τελευταῖα ἑλληνικὰ καὶ ξένα
σουξέ

τὴν ἐκλεκτὴ καὶ μπριόζα

ΣΟΥΛΗ ΣΤΕΛΛΑ

καὶ τὴν ὀρχήστρα ἀττραξιὸν

ΜΙΜΗ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Τὸ κέντρον θὰ λειτουργήσῃ μὲ

ΤΑΜΠΑ ΝΤ' ΟΤ ΔΡΧ. 60

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ Τηλ. 5.26

6

Το εορταστικό κλίμα των ημερών επηρέασε και τη σελίδα μας, αφού το σημερινό μας θέμα έχει να κάνει με τις Απόκριες και τον τρόπο που τις γιόρταζαν οι συντοπίτες μας στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες. Βέβαια, αν και ο συντηρητικός χαρακτήρας της χανιώτικης κοινωνίας δεν επέτρεπε ιδιαίτερα τολμηρές εμφανίσεις ή εκδηλώσεις, όπως γίνονταν π.χ. στην Πάτρα, ο "Καρνάβαλος" δεν ήταν απών από τον τόπο μας. Καμία σχέση βέβαια με το σήμερα και το πλήθος ή το μέγεθος των καρναβαλικών εκδηλώσεων που οργανώνονται από τους πολιτιστικούς φορείς αρκετών χωριών και κωμοπόλεων. Το καρναβάλι, λατινική λέξη που αποδίδει ακριβώς την αντίστοιχη ελληνική "απόκριες" (carne = κρέας, vale = περνάει) είναι μια από τις αρχαίες παγανιστικές γιορτές που με χριστιανικό μανδύα επιβίωσαν μέχρι την εποχή μας. Αν κι επίσημα δεν είναι αποδεκτό από την κυριαρχούσα Εκκλησία το διονυσιακό και ελευθεριάζον στοιχείο της, γιορτάζεται με ιδιαίτερα φανταχτερό τρόπο στον Ορθόδοξο και τον Καθολικό κόσμο (Κεντρική και νότια Ευρώπη, Λατινική Αμερική) σηματοδοτώντας χαρούμενα το τέλος του χειμώνα, δίνοντας παράλληλα την ευκαιρία για εκτόνωση από πολλές δεσμεύσεις και κοινωνικές συμβατικότητες. Οι μεταμφιέσεις, οι μουσικές, οι χοροί και οι κάθε λογής ελευθεροστομίες αποτελούν μέρος της παράδοσης και μαζί με τις καθιερωμένες τα τελευταία χρόνια πολύχρωμες παρελάσεις είναι ένα είδος κοινωνικά αποδεκτού "κιτς", αλλά "μόνο γι αυτές τις μέρες"... Όπως είπαμε όμως, στην Κρήτη και μάλιστα τη δυτική, ο "άσημνος" χαρακτήρας της γιορτής αυτής ήταν πολύ περιορισμένος. Ασφαλώς το καρναβάλι υπήρχε από τα χρόνια της βενετοκρατίας και μάλιστα γιορτάζεται ακόμα με μεγάλη λαμπρότητα στη Βενετία. Στα Χανιά απόκτησε περισσότερο αστικό χαρακτήρα -απ' όσο αντιλαμβάνομαι- στα χρόνια του μεσοπολέμου, νομίζω μάλιστα ότι η γνωστή "Γκαμήλα" καθιερώθηκε μετά την έλευση των Μικρασιατών προσφύγων.

Στα μεταπολεμικά χρόνια, τις απόκριες δεν τις απολάμβανε μόνο η νεολαία των λαϊκών τάξεων, οι αστικές οικογένειες συμμετείχαν κυρίως σε αποκριάτικες βραδιές που διοργάνωναν σύλλογοι ή διάφορα νυκτερινά κέντρα των Χανίων του "καλού κόσμου". Βέβαια η σελίδα μας δεν ασχολείται με τη λαογραφία, άλλωστε τόσο ο αγαπητός Νεκτάριος Κακατσάκης, όσο και ο εξίσου αγαπητός δάσκαλος κ. Σταμάτης Αποστολάκης, πολλά κι εξαιρετικά έγγραφα και εξακολουθούν να γράφουν γι' αυτό το θέμα. Αφορμή όμως για το σημερινό μας θέμα υπήρξαν κάποιες φωτογραφίες που μου έφερε η κα Αγγελική Κελαϊδὴ Ρουκουτάκη με μέλη της οικογένειάς της σε αποκριάτικες στιγμές της περιόδου 1947-70 και βέβαια στοιχεία από δημοσιεύματα χανιώτικων εφημερίδων της εποχής, που βρήκα στο Αρχείο των Χανιώτικων Νέων, με τη βοήθεια του Νεκταρίου φυσικά...

Στην **πρώτη** φωτογραφία, οι γονείς της κας Αγγελικής Ρουκουτάκη Νίκος (επιπλοποιός) και Ρουκουτάκη Σοφία (τρίτος και δεύτερη από αριστερά) διασκεδάζουν παρέα με τους φίλους τους Καρακουλάκη Σταύρο (από τον Αγ. Ιωάννη) και Καρακουλάκη Βασιλική (πρώτη από αριστερά) στη "Χονολουλού" κάποιες Απόκριες στα τέλη της δεκαετίας του '40.

Στη **δεύτερη** και την **τρίτη** οι ίδιοι σε ταβέρνα στο λιμάνι και στη "Χονολουλού" με φίλους τους, όχι όμως σε αποκριάτικη γιορτή.

Στην **τέταρτη**, από το άλμπουμ της κας Αγγελικής επίσης, η ίδια με τη (μεταμφιεσμένη) παρέα της, τη δεκαετία του '70.

Στην **πέμπτη**, από την "Εθνική Φωνή" του 1969, οι τολμηρές εμφανίσεις που πρότειναν τα περιοδικά της εποχής, ήταν βέβαια απολύτως απαράδεκτες για τα χανιώτικα κοινωνικά δεδομένα...

Στην **έκτη**, διαφήμιση στον "Κήρυκα" του 1961 με μια "εκρηκτική" καλλιτέχνη της εποχής, που ποιος ξέρει τι να απέγινε άραγε... Οι εφημερίδες της δεκαετίας του '60 (και όχι μόνο) ήταν γεμάτες από διαφημίσεις με αποκριάτικους χορούς, διοργανωμένους συνήθως από συλλόγους σε κάποιο κέντρο της πόλης μας.

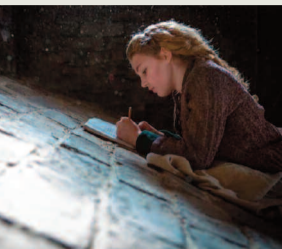
Στην **έβδομη** και **ὄγδοη** τέλος, Χανιωτάκια γιορτάζουν την Αποκριά στο Ξενία, τον αξιοπρεπέστερο χώρο κοινωνικών εκδηλώσεων της εποχής. Από το ίδιο φύλλο της προαναφερόμενης εφημερίδας.

- 'Αποκριάτικες εμφανίσεις :
- "Οχι αγαπητέ.

Κινηματογράφος

“Η ΚΛΕΦΤΡΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ”

“DALLAS BUYERS CLUB”

“NON STOP”

“Ο ΚΟΣ ΠΙΜΠΟΝΤΙ ΚΑΙ Ο ΣΕΡΜΑΝ”

“ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ”

ΑΤΤΙΚΟΝ ΣΥΤΑ

Τηλ.: 2821027717, www.cineattikon.gr

“Η ΚΛΕΦΤΡΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ”

Προβολές: 7.45 και 10.15 μ.μ.

“12 ΧΡΟΝΙΑ ΣΚΛΑΒΟΣ”

Μία προβολή στις 8 μ.μ.

“ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΑΝΔΡΕΣ”

Μία προβολή στις 10.30 μ.μ.

“Ο ΚΟΣ ΠΙΜΠΟΝΤΙ ΚΑΙ Ο ΣΕΡΜΑΝ”

Μια προβολή: 6.15 μ.μ.

ΕΛΛΗΝΙΣ

Τηλ.: 2821051850 - 1

“ΜΙΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ”

ΑΙΘ. 1 Καθημερινά: 8.30 και 10.30 μ.μ.

“ΜΕ ΧΩΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ”

ΑΙΘ. 1 Καθημερινά: 7 μ.μ.

“BARBIE: Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΩΝ”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά και Σαβ/κο: 6.30 μ.μ.

“Ο ΛΥΚΟΣ ΤΗΣ ΓΟΥΛ ΣΤΡΙΤ”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 7.45 μ.μ.

“NON STOP”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 10.45 μ.μ.

“ΔΙΚΟΣ ΤΗΣ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 8.30 και 10.30 μ.μ.

“ROBOSOP”

ΑΙΘ. 4 Καθημερινά: 8.30 και 10.30 μ.μ. Σαβ/κο: από 6.30 μ.μ.

“ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ”

ΑΙΘ. 5 Καθημερινά: 8.30 και 10.30 μ.μ. Σαβ/κο: 6.30 μ.μ.

“ΕΓΩ, Ο ΑΠΑΙΣΙΟΤΑΤΟΣ 2”

ΑΙΘ. 3 Σαβ/κο: 6.30 μ.μ.

STER CINEMAS
(ΜΕΓΑ PLACE)

Τηλ.: 2821057757-8-9

“DALLAS BUYERS CLUB”

ΑΙΘ. 1 Καθημερινά: 8.15 και 10.30 μ.μ.

“ΗΡΑΚΛΗΣ, Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΘΥΡΥΛΟΥ” (3D)

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 8 μ.μ.

“ROBOSOP”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 10 μ.μ.

“BARBIE: Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΩΝ”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 6.30 μ.μ.

“ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΛΙΑ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 6.45 μ.μ.

“Η ΜΑΓΙΚΗ ΟΜΠΡΕΛΑ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 10 μ.μ.

“ΨΥΧΡΑ ΚΙ ΑΝΑΠΟΔΑ”

ΑΙΘ. 1 Σάββατο έως Δευτέρα: 5.30 μ.μ.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΟΠΕΡΑΣ

“Prince Igor” στο Κ.Α.Μ.

Η εκπληκτική παράσταση “Prince Igor” του Alexander Borodin θα προβληθεί σήμερα Σάββατο στις 7μ.μ. στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου, σε ζωντανή μετάδοση από τη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης.

Το καθοριστικό ρωσικό έπος του Borodin, περίφημο για τους Πολοβιτσιανούς Χορούς του, έρχεται στη Met για πρώτη φορά μετά από σχεδόν 100 χρόνια.

Η νέα παραγωγή του Dmitri Tcherniakov είναι ένα εκπληκτικό ψυχολογικό ταξίδι μέσα στις συγκρούσεις του νου του ήρωα, με φόντο την ίδρυση του ρωσικού κράτους.

Ο μεγάλος μπάσος - βαρύτονος Ildar Abdrazakov αναλαμβάνει τον μνημειώδη ομώνυμο ρόλο.

Διευθυντής Ορχήστρας: Gianandrea Noseda.

Τη μεγάλη συνεργασία με τη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης εξασφάλισε ο Όμιλος ANTENNA για μια τριετία για την Ελλάδα και την Κύπρο, προσφέροντας στους φίλους της όπερας ένα ξεχωριστό πολιτιστικό θέαμα, με την υπογραφή των πιο καταξιωμένων καλλιτεχνών της παγκόσμιας λυρικής σκηνής.

Γενική Είσοδος: 18 €.

Φοιτητικό / Άνεργοι / Παιδιά κάτω των 15 ετών: 13 €.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ Τ.Ε.Ε.

Κινηματογραφική προβολή από την “Πολυδράση”

Με ένα αφιέρωμα στον Ρωσικό Κινηματογράφο συνεχίζουν τις κινηματογραφικές τους προβολές το Μάρτιο, η “Πολυδράση” και η Εκπαιδευτική Εταιρία. Η πρώτη προβολή θα γίνει κατ’ εξαίρεση την Τετάρτη 5 Μαρτίου στις 8:30μ.μ. με την ταινία “Η μπάλαντα του στρατιώτη” (1959) σε σκηνοθεσία Γκρ. Τσουκράι.

Ένας ρώσος νεαρός στρατιώτης γίνεται ήρωας κατά λάθος και το μόνο που ζητάει είναι να πάρει μια ολιγόμηρη άδεια για να πάει να δει τη μητέρα του.

Τελικά τη βλέπει πολύ λίγο, αφού θέλησε να εξυπηρετήσει

διάφορους ανθρώπους που συνάντησε στην πορεία του προς το χωριό του και οι οποίοι του είχαν ζητήσει να πάει να δει τις οικογένειές τους. Αγαπημένη από το κοινό με το σενάριο της να είναι υποψήφιο για το αντίστοιχο Όσκαρ.

Οι άλλες προβολές του Μαρτίου είναι:

Παρασκευή 14 Μαρτίου “Δον Κικώτης”.

Παρασκευή 21 Μαρτίου “Η επιστροφή”.

Παρασκευή 28 Μαρτίου “Ostrov”.

ΣΤΟΝ “ΚΗΠΟ”

Μουσική παράσταση με τη Μαίρη Λίντα

Η μουσική παράσταση “Καλοσπέρα κυρία Λίντα” με τη Μαίρη Λίντα, σε σκηνοθεσία και κείμενα του Μάκη Δελαπόρτα θα παρουσιαστεί σήμερα Σάββατο στις 9:30μ.μ. στο ιστορικό καφέ “Κήπος”.

Μέσα από την παράσταση αυτή, η μεγάλη φωνή της Μαίρης Λίντα, που σφράγισε με τις διαχρονικές ερμηνείες της αυτό που λέμε σήμερα αυθεντικό και γνήσιο ελληνικό τραγούδι, με τη δύναμη και την αμεσότητα της προσωπικής της μαρτυρίας, ξυπνά μνήμες από νοσταλγικές εποχές, συγκινεί, συγκινείται και ψυχαγωγεί.

Η προβολή του οπτικοακουστικού υλικού από τις συμμετοχές της στα μεγάλα φεστιβάλ και την έντονη παρουσία της στον ελληνικό κινηματογράφο μαζί με τον Μανώλη Χιώτη σε ταινίες αξέχαστες όπως: “Λαός και Κολωνάκι”, “Ο φίλος μου ο Λευτεράκης”, “Ο Ατσίδας”, “Τύφλα να ‘χει ο Μάρλον Μπράντο”, “Φτωχαδάκια και λεφτάδες”, ο “Δήμος απ’ τα Τρίκαλα”, “Πολυτεχνίτης κι ερημοσπίτης” και πολλές άλλες, δίνει το δικό της άρωμα από τη μαγεία της αξέχαστης εκείνης εποχής.

ΣΤΟΥΣ ΑΡΜΕΝΟΥΣ

Ρεσιτάλ κιθάρας

Ο βιρτουόζος κιθαρίστας Γιώργος Βαλύρης έρχεται από την Ολλανδία για μια και μοναδική Βραδιά στα Χανιά. Σήμερα Σάββατο στις 9:30μ.μ. στο “Festival” στο Κουκλόσπιτο του ΤΖΙΤΖΙΚΑ, στους Αρμένους Αποκορώνων (τηλ.: 2825041144).

Θέατρο

“ΕΝΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ”

του Μάικ Κένι από την Εταιρεία Θεάτρου “Μνήμη” στο θέατρο “Κυδωνία” έως και 16 Μαρτίου. Κάθε Παρασκευή 9:30μ.μ., Σάββατο 6:30μ.μ., και Κυριακή 11:30π.μ. Είσοδος: 10 ευρώ (ενήλικοι) και 5 ευρώ (παιδιά).

“1,2,3... ΚΑΝΕΤΕ ΗΣΥΧΙΑ!”

Κωμικά θεατρικά σκετς από τη θεατρική ομάδα του Ε’ ΚΑΠΗ Παλιάς Πόλης σήμερα Σάββατο στις 6:30μ.μ., στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων.

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟΝ “ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ”

Φωτογραφικά ντοκουμέντα της Βούλας Παπαϊωάννου (1898-1990)

■ Μια συνδιοργάνωση των “Φίλων των Γραμμάτων”, του Μουσείου Μπενάκη, των “Χανιώτικων νέων” και του “Χρυσόστομο”

Εκθεση φωτογραφίας της Βούλας Παπαϊωάννου (1898-1990) με τίτλο “Βούλα Παπαϊωάννου: Το ανθρώπινο βλέμμα στα βάσανα ενός λαού (1940 - 1950) διοργανώνει ο Πολιτιστικός Σύλλογος “Οι φίλοι των γραμμάτων” σε συνεργασία με το Μουσείο Μπενάκη, την εφημερίδα “Χανιώτικα νέα” και τον Φιλολογικό Σύλλογο “Ο Χρυσόστομος”, στην αίθουσα του αρχαιότερου πνευματικού σωματείου της Κρήτης, στην οδό Χάληδων 83.

Τα εγκαίνια της έκθεσης θα γίνουν την επόμενη Τετάρτη 5 Μαρτίου στις 8μ.μ., παρουσία και των επιμελητών του Μουσείου Μπενάκη.

Οι φωτογραφίες που παρουσιάζονται στην έκθεση αποτυπώνουν στιγμιότυπα από τη ζωή του άμαχου πληθυσμού της Αθήνας κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όπως τα κατέγραψε ο φακός της Βούλας Παπαϊωάννου. Οι φωτογραφίες αυτές κυκλοφόρησαν στο εξωτερικό μέσω του Διεθνούς και Ελβετικού Ερυθρού Σταυρού και συνέβαλαν στην άμεση αποστολή τροφίμων.

Μετά την αποχώρηση των κατακτητών, ως φωτογράφος ξένης αποστολής, η Βούλα Παπαϊωάννου κατέγραψε την τραυματισμένη ελληνική ύπαιθρο, τις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων της και την προσπάθεια για την ανασυγκρότηση της χώρας, ενώ παράλληλα μαινόταν ο εμφύλιος πόλεμος.

Την έκθεση καθημερινά μπορούν να επισκέπτονται ιδιώτες, φιλότεχνοι και σχολεία από Δευτέρα έως Παρασκευή, το πρωί 11π.μ. - 1μ.μ. και το απόγευμα 6:30μ.μ. - 9μ.μ., ενώ θα παραμένει ανοικτή για το κοινό και το Σάββατο πρωί 11π.μ. - 1μ.μ.. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Με αφορμή τη σπουδαία αυτή φωτογραφική έκθεση την Κυριακή, 23 Μαρτίου στις 7μ.μ. στο κτήριο του Φιλολογικού Συλλόγου “Ο Χρυσόστομος”, θα πραγματοποιηθεί επιστημονική εκδήλωση - συζήτηση με τίτλο: “Κατοχή - Απελευθέρωση

- Ανασυγκρότηση: Μια ιστορική προσέγγιση”.
Εισηγήσεις στην εκδήλωση θα κάνουν οι:
α) Γιώργος Μαργαρίτης, καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας στο Α.Π.Θ..
β) Γιάννης Σκαλιδάκης, ιστορικός - Πάντειο Πανεπιστήμιο.
γ) Βασίλης Μανουσάκης, υποψήφιος διδάκτορας στο Α.Π.Θ..
Τη συζήτηση που θα ακολουθήσει θα συντονίσει η Diana Becker (Ντιάνα Μπέκερ).

Σύντομο εργοβιογραφικό σημείωμα για τη Βούλα Παπαϊωάννου (1898 - 1990) από το Μουσείο Μπενάκη

Η Βούλα Παπαϊωάννου μυήθηκε στην τέχνη της φωτογραφίας στα μισά της δεκαετίας του 1930 ασκούμενη κατ' αρχάς με επιτυχία σε λήψεις τοπίου, μνημείων και αρχαιολογικών εκθεμάτων.

Στροφή στην πορεία του έργου της αποτέλεσε η κήρυξη του πολέμου του '40 και ιδιαίτερα τα δεινά του άμαχου πληθυσμού της Αθήνας, κατά την περίοδο της γερμανικής κατοχής, που ενεργοποίησαν την κοινωνική συνείδηση της φωτογράφου. Εγινε μάρτυρας στον αποχαιρετισμό των στρατευμένων, στις ετοιμασίες της πόλης για την αντι-

μετώπιση των εκτάκτων αναγκών και στη φροντίδα των πρώτων τραυματιών. Όταν η πείνα έπληξε την πρωτεύουσα, κατήγγειλε τη φρίκη του πολέμου με τις συγκλονιστικές μορφές των αποσκελετωμένων παιδιών.

Μετά την Απελευθέρωση ως υπεύθυνη του φωτογραφικού τμήματος της UNRRA (United Nations Relief and Rehabilitation Administration) περιηγήθηκε τη ρημαγμένη ελληνική ύπαιθρο και κατέγραψε τις δύσκολες συνθήκες επιβίωσης των κατοίκων της.

Ξεφεύγοντας συχνά από τις εντολές της υπηρεσίας της, απαθανάτισε προσωπικές ιστορίες και φυσιογνωμίες απλών ανθρώπων που παραπέμπουν μάλλον στην αξιοπρέπεια παρά στην εξαθλίωση.

Στη δεκαετία του '50 το έργο της εκ-

φράζει την αισιοδοξία που επικρατούσε μετά τον πόλεμο για το μέλλον της ανθρωπότητας και ιδιαίτερα την τάση στην επάνοδο των παραδοσιακών αξιών. Πέρα από κάθε προηγούμενη ρομαντική προσέγγιση, αποτύπωσε και πάλι το ελληνικό τοπίο με τα σημάδια της ιστορίας του και τους κατοίκους της υπαίθρου.

Η Βούλα Παπαϊωάννου εντάσσεται στο ρεύμα της “ανθρωπιστικής φωτογραφίας” που αναπτύχθηκε ως αντίδοτο της κατάλυσης των ανθρωπίνων αξιών εξαιτίας του πολέμου. Ο αγώνας των συμπατριωτών της για επιβίωση, όπως αποτυπώθηκε από τον φακό της με σεβασμό, καθαρή ματιά και διακριτική συμμετοχή, αποκτά παγκοσμιοτητα και αντανάκλα την πίστη στη δύναμη του απλού ανθρώπου και στην αξία της ζωής.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

“Η άλλη κρίση - Η μαρτυρία ενός πρέσβη”

Μια επίκαιρη έκδοση θα παρουσιαστεί την προσεχή Τετάρτη 5 Μαρτίου στις 7 το απόγευμα στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών “Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος”. Πρόκειται για το έργο του πρέσβη ε.τ. Αλέξανδρου Μαλλιά, ο οποίος υπηρέτησε σε διάφορες νευραλγικές θέσεις του Υπουργείου Εξωτερικών. (διευθυντής των βαλκανικών υποθέσεων, πρέσβης στην Ουάσιγκτον, στα Τίρανα, στη Βουλγαρία, Κροατία κ.α.). Κατά γενική ομολογία είναι ο βαθύτερος γνώστης και ο πλέον διακεκριμένος Έλληνας διπλωμάτης των τελευταίων δεκαετιών στα βαλκανικά θέματα. Στο βιβλίο του καταγράφει τις συζητήσεις μεταξύ Αθηνών και Σκοπιών, αναφέρεται στη σημασία του αλβανικού παράγοντα στα Βαλκάνια και στον ρόλο της Σερβίας και στην πολιτική της Τουρκίας. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στη σημερινή Ευρώπη.

Ομιλητές στην εκδήλωση θα είναι οι Γεώργιος Θεοδωράκης, επιχειρηματίας, Αλέξανδρος Παπασεργιόπουλος, δικηγόρος και ο συγγραφέας.

ΣΤΙΣ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ

Συνομιλία με τη συγγραφέα Ζοέλ Λοπινό

Στο πλαίσιο των λογοτεχνικών απογευματινών, που οργανώνει το Λύκειο των Ελληνίδων Χανίων στην αίθουσά του, με την ευθύνη της Μαρίας Πατρελάκη και της Μαρίας Αρετάκη, το Σάββατο 8 Μαρτίου, παγκόσμια ημέρα της γυναίκας, στις 6μ.μ., θα πραγματοποιηθεί μία εκδήλωση γνωριμίας με τη Γαλλίδα πεζογράφο, με κρητικές ρίζες, Ζοέλ Λοπινό.

Η Ζοέλ Λοπινό έχει εκδώσει δέκα αξιόλογα μυθιστορήματα και τον τελευταίο καιρό, από αγάπη προς τη σφαιρική της καταγωγή και τη γαλιά της, εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Κρήτη και ζει στα Κουνουπιδιανά Χανιώνα.

Τη συγγραφέα θα παρουσιάσει η Μαρία Πατρελάκη και θα διαβαστούν χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα μυθιστορήματά της, κυρίως από την Αγγιλιά «που είναι μια αληθινή ιστορία γεμάτη πάθος, ποίηση, μυρωδιές και σκληρή πραγματικότητα. Είναι ένας ύμνος στην Ελληνίδα, τη γενναϊοδωρία και την αγωνιστικότητά της. Η πρωίδα της Αγγιλιάς αγγίζει σίγουρα ένα κομμάτι από την ψυχή κάθε Ελληνίδας», (Βασίλης Βασιλικός).

Η συγγραφέας θα μιλήσει για το έργο της και θα απαντήσει σε ερωτήσεις του κοινού.

ΣΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ ΩΔΕΙΟ

Συναυλία κουαρτέτου ακορντεόν

Συναυλία με το κουαρτέτο ακορντεόν “Tessares” θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 4 Μαρτίου στις 8:30μ.μ. στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων, με ένα πρόγραμμα από το κλασικό και σύγχρονο ρεπερτόριο για Ακορντεόν.

Το κουαρτέτο “Tessares” αποτελείται από τους Μανώλη Σταγάκη, Biljana Vitanovic, Bin Guo, Nemanja Lukic και έχει την έδρα του στο Αννόβερο.

Την εκδήλωση διοργανώνει ο Σύνδεσμος για τη διάδοση των Καλών Τεχνών στην Κρήτη και η είσοδος θα είναι ελεύθερη για το κοινό.

Σερφαρίσματα

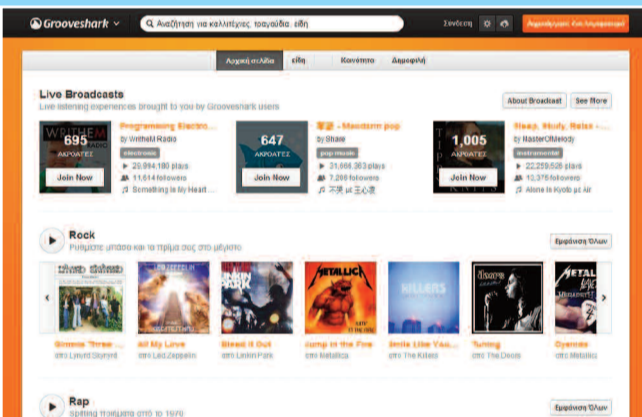
Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ

Πλατανιάς... διεθνώς!

www.goplatanias.gr

Περιηγηθείτε σε ένα site που στόχο έχει να διαφημίσει τις ομορφιές του Πλατανιά σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Πλατανιάς, από τους πρώτους προορισμούς παγκοσμίως, χαρακτηρίζεται εκπληκτικής ομορφιάς και είναι πασίγνωστος για τις τουριστικές του μονάδες και τις δραστηριότητες που μπορούν να κάνουν οι επισκέπτες στις διακοπές τους, δραστηριότητες που ικανοποιούν κάθε γούστο. Μέσα από τις σελίδες του site θα μπορέσετε να θαυμάσετε τις ομορφιές της περιοχής και να ενημερωθείτε για τα προγράμματα και τις δραστηριότητες που προσφέρονται εκεί. Ιδανικός για οικογενειακές διακοπές, αλλά και για ζευγάρια, η περιοχή φημίζεται για το καλό φαγητό και την φιλοξενία της. Μην παραλείψετε να κάνετε κλικ στο site.

Μουσικό

<http://grooveshark.com>

Αν είστε λάτρεις της μουσικής και θέλετε να είστε πάντα ενήμεροι για κάθε τι καινούργιο που κυκλοφορεί, τότε θα πρέπει να δείτε αργότερα τον ιστότοπο. Εδώ θα ανακαλύψετε μουσικές από κάθε γωνιά του πλανήτη, ακούσματα που πιθανώς ποτέ να μην είχατε "πετύχει" αλλού, αλλά και παλιά και αγαπημένα τραγούδια που πάντα λατρεύουμε να συναντάμε ξανά και ξανά. Ιδανικό για όσους αγαπούν τη μουσική, αλλά και για εκείνους που θέλουν απλώς έναν μουσικό ιστότοπο για τη συλλογή τους. Καλή ακρόαση!

Φήμες και ψεύτικες ειδήσεις

<http://ellinikahoaxes.blogspot.gr>

Κατά καιρούς κυκλοφορούν στο διαδίκτυο ειδήσεις που στόχο έχουν είτε να παραπλανήσουν, είτε -δυστυχώς- να βλάψουν. Πρόκειται για φήμες που συνήθως κυκλοφορούν ανώνυμα, κάτω από την επίφαση της "είδησης", ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για ψευτιές και κατασκευασμένα κείμενα που μπορεί και να γράφονται προκειμένου να δει ο συντάκτης τους πόσο κόσμο μπορεί να... κοροϊδέψει. Επειδή όμως η κατάσταση έχει παραγίνει, δημιουργήθηκε (εκτός των αντίστοιχων ξένων) αυτός ο ελληνικός ιστότοπος που στόχο έχει να παρουσιάσει όλες τις στρεβλές και ψεύτικες ειδήσεις, καταρρίπτοντάς τες, ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι πρόκειται για κατασκευάσματα. Έτσι, όποτε βλέπετε κάτι που δεν σας... κολλάει, μπορείτε να τσεκάρτε την εγκυρότητά του ή μη, εδώ. Έχει πολύ ενδιαφέρον να ρίξετε μια ματιά!

ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΟΥΔΑΣ

Χάρτινοι ήρωες

Οι μαθητές της Δ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Σούδας επισκέφθηκαν την Τετάρτη 26 Φεβρουαρίου, τη παιδική - εφηβική βιβλιοθήκη Σούδας με σκοπό να φτιάξουν ένα κόμικ, για το βιβλίο του Αντώνη Δελώνη, "Αγάπω μια γάτα, εντάξει;".

Ο γνωστός και αγαπητός γελοιογράφος κ. Μπάμπης Κιαγιάς με χαρά ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση και βοήθησε τους μαθητές στο καινούργιο τους... εγχείρημα! Η βοήθειά του, στη διαδικασία επινόησης χαρακτήρων, η δημιουργία των πρώων και η αποτύπωσή τους στο χαρτί ήταν πολύτιμη, πολύ ενδιαφέρουσα και ευχάριστη για τα παιδιά. Πειραματίστηκαν με τις νέες τεχνικές και με απλές γραμμές, εύκολες για τους μαθητές, κατάφεραν να φτιάξουν το δικό τους έργο (κόμικ).

Επίσης, στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Σταλού, την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου η εθελοντρία και Νίκη Γαλάνη διάβασε στους μικρούς φίλους της Βι-

βλιοθήκης, το παραμύθι "Το Φεγγάρι που ζήλευε" της Μελίνας Καρακώστα. Ενα παραμύθι, μια σκέψη, ανάμεσα σε τόσες, για το πώς φτιάχτηκε το σύμπαν και οι μυριάδες ομορφιές που μας περιστοιχίζουν. Ενα παραμύθι που εύχεται να δει μονάχα Αγάπη ανάμεσα στον Άνθρωπο και στη Γη και ποτέ Μίσος.

Οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των προγραμμάτων δημιουργικής απασχόλησης για παιδιά που διοργανώνει η Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων.

Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων των επόμενων ημερών:

Σήμερα Σάββατο στις 11:30π.μ.

"Τρελή Αποκριά" - "Χαρταετός"
Ο βασιλιάς καρναβάλος καλεί τους υπηκόους του να τον ακολουθήσουν στον τρελό περίπατό του και στη συνέχεια γεμίζουμε τη βιβλιοθήκη μας με πολύχρωμους χαρταετούς.

Διαβάζουμε, ταξιδεύουμε και παίζουμε μέσα από τις ιστορίες και τα παραμύθια της Βιβλιοθήκης μας.

Με την Καστρινακ Μαρία.

Για παιδιά... 6-12 ετών. Χωρίς προεγγραφή. Στην Παιδική - Εφηβική Βιβλιοθήκη Δημοτικού Κήπου.

Πέμπτη 6 Μαρτίου 6μ.μ.

Φτιάχνουμε το δικό μας παραμύθι και του δίδουμε ζωή...

Αρμονικός συνδυασμός του βιβλίου, της μουσικής και του θεάτρου, ανεβάζοντας τη δική μας μουσικοθεατρική παράσταση!

Με την Φραγκοπούλου Νίκη

Για παιδιά... 6-12 ετών. Χωρίς προεγγραφή. Στην Παιδική - Εφηβική Βιβλιοθήκη Δημοτικού Κήπου.

Παρασκευή 7 Μαρτίου 10π.μ. έως 1μ.μ.

Με το σχολείο μου στη Βιβλιοθήκη.

Δεχόμαστε τάξεις σχολείων για να διαβάσουμε, να ταξιδέψουμε, να παίξουμε και να περάσουμε όμορφα και δημιουργικά...

Για... Σχολεία! Με προεγγραφή.

Στην Παιδική - Εφηβική Βιβλιοθήκη Δημοτικής Ενότητας Σούδας.

ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Παρουσίαση του έργου της Δημοτικής Πινακοθήκης

Με την ευκαιρία της αναδρομικής έκθεσης του Δημήτρη Ανδρεαδάκη "Ανθρωπομετρικές" στη Δημοτική Πινακοθήκη, την Τετάρτη 5 Μαρτίου θα γίνει η παρουσίαση του ομότιτλου καταλόγου στην Αθήνα, στο κεντρικό κτήριο του Μουσείου Μπενάκη.

Θα μιλήσουν οι: καθηγήτρια Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα, διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης, Ιρις Κρητικού, ιστορικός τέχνης, Θεοδωρή Κουτσογιάννης, επιμελήτρια της έκθεσης, Δημήτρης Ανδρεαδάκης.

Παράλληλα θα παρουσιαστεί το έργο της Δημοτικής Πινακοθήκης Χανίων.

ΜΑΝΩΛΗΣ
ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

Τ

ο ντριν - ντριν από τη μεγάλη κουδούνα ακουγόταν κάθε πρωί, όταν ο ταχυδρόμος βαριοπεταλίζοντας, έμπαινε στην γειτονιά με το ποδήλατο του, φωνάζοντας... "ταχυδρόμοος γράμμααα". Τον ήχο όμως από την κουδούνα συνόδευαν κάποιοι θόρυβοι που προέρχονταν συνήθως από το πίσω φρνούλι, τα ξεβίδωτα λαμάκια των φτερών, την αγρασάριστη αλυσίδα καθώς και το πήδημά της, καθώς γυρνούσε αργά πάνω στα φθαρμένα δόντια του δίσκου των πεντάλ.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σεργιάνι στα Χανιά με τον "Ματρακά"

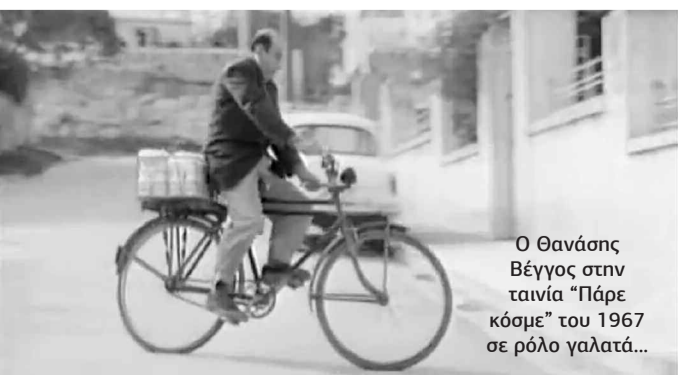
Παρέα νεαρών στην πόλη μας καμαρώνουν μπροστά στα ποδήλατα τους.

Το πρωί το καβάλαγαν και πήγαιναν για το μεροκάματο και το απόγευμα, έβραζαν τα "καλά" τους και κατέβαιναν βόλτα.

Η κλασική ταινία ο "Μπακαλόγατος" του 1963 με πρωταγωνιστή τον Κώστα Χατζηχρήστο.

Ο Θανάσης Βέγγος στην ταινία "Πάρε κόσμε" του 1967 σε ρόλο γαλατά...

Αυτή την εικόνα παρουσίαζαν, άλλα σε λιγότερο ή περισσότερο βαθμό, τα διπλοσκέλετα ποδήλατα που κυκλοφορούσαν στην πόλη μας αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα, την μεταπολεμική περίοδο, αρχές του '50, ενώ οι πωλήσεις τους σημείωσαν αλματώδη άνοδο την δεκαετία του '60 αφού έγιναν ιδιαίτερα αγαπητά από τους Έλληνες, για την γερή κατασκευή τους, την αντοχή τους στον χρόνο, ήταν σχετικά φτηνά στην απόκτησή τους αλλά και στο ότι ήταν ποδήλατα, που αν ο κάτοχός τους είχε κάποιες στοιχειώδεις γνώσεις και ένα - δύο κλειδιά, η επισκευή τους ήταν σχετικά εύκολη. Οι ιδιοκτήτες τους, τα καβαλούσαν για να κάνουν τη δουλειά τους, χωρίς να ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για την εμφάνισή τους ή τη συχνή συντήρησή τους, αφού από μόνα τους -όπως αναφέραμε- τα ποδήλατα αυτά, ήταν "σκυλιά" αντοχής. Αποτελούσε, όμως, και το φτηνό μεταφορικό όχημα που διέθεταν οι περισσότεροι Έλληνες, για τη διασκέδασή τους, για μικρές ή μεγάλες βόλτες στα περίχωρα και τις γειτονιές των πόλεων, μόνι ή με παρέες,

αφού ελάχιστοι είχαν την πολυτέλεια να είναι κάτοχοι "κούρσας".

Χρησιμοποιήθηκαν ως ποδήλατα εργασίας, για πολλά επαγγέλματα όπως για: μεταφορά πάγου, φιαλών υγραερίου, διανομές τροφίμων και εφημερίδων, γάλα, καθώς επίσης και για την εργασία που πήγαινε κάθε πρωί στο μεροκάματο.

Τους "ματρακάδες" συναντάμε και σε παλιές ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες. Οι πιο χαρακτηριστικές από αυτές είναι στην ταινία ο "Μπακαλόγατος" με τον Κώστα Χατζηχρήστο, που μέσα σε μια ψάθινη τσάντα μεταφέρει κάποια προϊόντα για το μπακαλίκι, και στο "Πάρε κόσμε" με τον Θανάση Βέγγο, ο οποίος μοιράζει μπουκάλια γάλα...

Τα ποδήλατα αυτά άρχισαν σιγά-σιγά να εξαφανίζονται από τα μέσα της δεκαετίας του '70 όταν βελτιώθηκε το βιωτικό επίπεδο του

Έλληνα που έκανε την απόκτηση αυτοκινήτου πιο εύκολη.

Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας στα ποδήλατα αυτά έχουν δώσει το παρατσούκλι "Ματρακάδες" που σημαίνει, σαράβαλο, όχημα που κάνει διάφορους θορύβους καθώς κινείται ενώ ματρακά ονόμαζαν το κακοσυντηρημένο.

Αναμνήσεις και εικόνες του χθες... σήμερα

Στην πόλη μας υπάρχουν αρκετοί φίλοι των ματρακάδων. Δύο από αυτούς φιλοξενούμε στο αφιέρωμά μας. Τον Γιώργο Παπαδοκοκόλακη και τον Παύλο Σουβλάκη, που με μεράκι και πολλές ώρες προσωπικής δουλειάς, κατάφεραν να διατηρήσουν ζωντανές τις αναμνήσεις των παιδικών τους χρόνων, αναπαλαιώνοντας ο καθένας τους, τον δικό του "ματρακά". Πραγματικά στολίδια οι δύο αυτοί "ματρακάδες", μοιάζουν σαν να βγήκαν τώρα από το εργοστάσιο, άσχετα βέβαια, αν κατασκευάστηκαν πριν από μισό αιώνα. Οι παραπάνω αναφερθέντες είναι μέλη της Λέσχης Κλασικής Μοτοσυκλέτας Χανίων, που από φέτος, το νέο Δ.Σ. συμπεριέλαβε και τα κλασικά ποδήλατα στο καταστατικό της.

Για να κυκλοφορεί κάποιος με ποδήλατο, έπρεπε να έχει άδεια κυκλοφορίας και πινακίδα που παραλάμβανε από την Αστυνομία, καθώς και επαρκή φωτισμό. Η υποχρέωση έκδοσης άδειας κυκλοφορίας ποδηλάτου αδράνησε στα μέσα του '70 και το 2008 καταργήθηκε.

Ιδιαίτερα αγαπητό το ποδήλατο την εποχή εκείνη! Κανείς δεν έλεγε "όχι" για μια φωτογραφία μαζί του.

Ο Νίκος Σουβλάκης με καμάρι φωτογραφίζεται με το ποδήλατό του.

Σε εξώφυλλο περιοδικού "Εικόνες" του 1958 (Αρχειό "Χ.Ν."), στο γραφικό σοκάκι εικονίζεται και ένα διπλοσκέλετο ποδήλατο. Από τους χρωματισμούς του, μάλλον είναι το γερμανικό Bismarck.

«Θυμάμαι μικρός το μπακά-λικο που διατηρούσε ο πατέρας μου, είχε ένα ποδήλατο μάρκας Bismarck το οποίο είχε αγοράσει το 1968. Με αυτό κουβαλούσαμε τρόφιμα και άλλα είδη μέχρι και φιάλες υγραερίου στους πελάτες μας. Ήταν το εργαλείο δουλειάς μας στο μαγαζί. Την ημέρα για διάφορες εργασίες και το απόγευμα για την βόλτα μας».

Μέρος της ιστορίας του τόπου μας..

«Κάπου στη δεκαετία του '80 αναζήτησα το ποδήλατό μας, αφού ο πατέρας μου πριν μεγαλώσω το είχε πουλήσει. Δεν το βρήκα όμως, αλλά αυτό δεν με πείραξε. Το ζήτημα ήταν να ανακασκευάσω ένα ποδήλατο

Ο Γιώργος Παπαδοκοκολάκης στο εργαστήριό του, ετοιμάζοντας ακόμα ένα ποδήλατο.

Γιώργος Παπαδοκοκολάκης:

«Εργαλείο δουλειάς»...

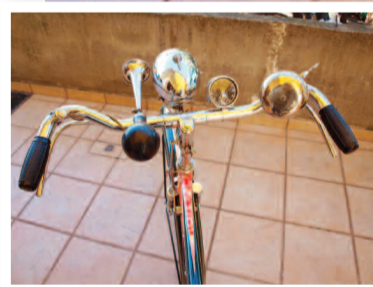
και ας ήταν διαφορετικής μάρκας από το δικό μας. Ουσιαστικά όλα τα διπλοσκέλετα ήταν ίδια πάνω-κάτω, διέφεραν μόνο στο σήμα και στα επί μέρους περιφερειακά τους (τιμόνι, φρένα, στεφάνια τροχών και άλλες μικρές λεπτομέρειες). Ετσι απόκτησα το BSA του 1950. Συγχρόνως με την αναπαλαίωση, προσπάθησα να σώσω ό,τι έβρισκα, γιατί στεναχωριόμουν που τα έβλεπα να γίνονται παλιοσιδερα. Τα ποδήλατα έχτισαν την μεταπολεμική Ελλάδα, είναι μέρος της ιστορίας του τόπου μας. Ευτυχώς που υπάρχουν δεκάδες συλλέκτες κλασικών ποδηλάτων που ασχολούνται με την αναπαλαίωση και τη διατήρησή τους».

Για όλα τα γούστα..

«Η μερακλίδικη δουλειά για μια σωστή αναπαλαίωση, δεν προϋποθέτει πάντα ότι πρέπει κάποιος να ξοδέψει πολλά χρήματα. Ο παράγοντας κόστους και πόσα θέλεις να δώσεις, εξαρτάται κυρίως από την ποιότητα των περιφερειακών που θα πρέπει να αντικατασταθούν πάνω στο ποδήλατο, αν τα δικά του δεν επιδέχονται ανακατασκευή. Τα επώνυμα ανταλλακτικά είναι αλήθεια είναι ότι στοιχίζουν αλλά ξεχωρίζουν πάνω στο ποδήλατο. Όμως στην αγορά υπάρχουν, ακόμα, εξαρτήματα (τιμόνια, πεντάλ, σετ φρένων, κουδούνια, σχάρες κ.ά.) σε πολύ καλές τιμές, που με αυτά το κόστος ανακατασκευής είναι πραγματικά μικρό»

Βράχος... τα διπλοσκέλετα!

Ο σκελετός τους ήταν διπλά ενισχυμένος, όπως και οι τροχοί τους, ενώ το βάρος τους ξεπερνούσε στα περισσότερα τα 20 κιλά. Θυμάμαι μικρός που έλεγαν, ότι έπεσε ο τροχός σε μια λακούβα και "έσπασε" η λακούβα, τόσο πολύ γερά ήταν. Στην ισάδια πήγαιναν "ρολόι", ξεκούραστα και σε αυτό συντελούσε και η

Το ποδήλατο μάρκας BSA του 1950, έχει ανακατασκευαστεί, μέχρι και την τελευταία βίδα, στην αρχική του μορφή, ενώ διαθέτει και σασμάν τριών ταχυτήτων.

αναπαυτική σέλα με τα 6 ελατήρια, που αν δεν την είχε από το εργοστάσιο, όλοι έσπευδαν να αγοράσουν μια τέτοια. Στην ανηφόρα όμως, λόγω βάρους φυσικά, σου "έβγαζε την ψυχή" αφού τα περισσότερα είχαν μία ταχύτητα ενώ υπήρχαν και ποδήλατα με τρεις ταχύτητες, τα οποία όμως δεν τα αγόραζε ο Έλληνας γιατί ήταν πολύ ακριβά».

Ορεξη να υπάρχει και βρίσκεις τα πάντα!

«Χιλιάδες τέτοια ποδήλατα πουλήθηκαν στην Ελλάδα και αυτός ήταν και ένας λόγος ότι μέχρι και τη δεκαετία του '90 υπήρχε αρκετό στοκ από διπλοσκέλετα ποδήλατα, σε μεγάλα ποδηλατάδικα κυρίως της πρωτεύουσας. Σύντομα όμως πουλήθηκαν, αφού αρκετοί έσπευσαν να τα αγοράσουν, καθένας για τους δικούς του λόγους. Κάποιοι για συλλογή, ενώ δεν ήταν λίγοι αυτοί που τα αγόρασαν, για να διατηρήσουν τις αναμνήσεις των παιδικών τους χρόνων. Ενώ κάποιοι άλλοι, επειδή απλά τους αρέσουν τα παλιά αντι-

κείμενα. Μπορεί να μην υπάρχουν, πλέον, καινούργια τέτοια ποδήλατα, όμως, υπάρχει

ακόμα στοκ σε καινούργια ανταλλακτικά της εποχής, καθώς και μεταχειρισμένα για αναπαλαίωση ή έτοιμα από ανακατασκευή.

Ετσι όποιος σκέφτεται να αναπαλαίωσε ή να αγοράσει "ματρακά", δεν θα συναντήσει ιδιαίτερη δυσκολία».

Ένα ακόμα BSA περιμένει υπομονετικά τη σειρά του, να ξαναγίνει όπως το αδελφάκι του...

Παύλος Σουβλάκης:

“Φορτωμένο” με αναμνήσεις

Ο Παύλος Σουβλάκης αναπαλαίωσε με πολύ μεράκι το ποδήλατο του πατέρα του που είναι ένα Bismarck χρονολογίας 1964.

Νίκελ παντού, ανταλλακτικά εποχής και λεπτομέρειες που κάνουν τη διαφορά, γι' αυτούς που... γνωρίζουν.

«Η απόφασή μου να το ανακατασκευάσω ήταν οι αναμνήσεις και οι εικόνες που θυμάμαι όταν ήμουν μικρός. Ο πατέρας μου το χρησιμοποιούσε για δουλειά, στη βόλτα, ενώ το φόρτωνε με λογής πράγματα και τα έφερνε στο σπίτι. Μέχρι και κασικιάκι φόρτωνε κάποτε».

Με τη φθορά του χρόνου

«Το ποδήλατο μάρκας Bismarck αγοράστηκε καινούργιο από τον πατέρα μου το 1964. Το κυκλοφόρησε μέχρι και το 2006 που απεβίωσε. Η αναπαλαίωσή του ξεκίνησε το 2012, αλλά ήταν σε πολύ κακή κατάσταση, γιατί όλα τα χρόνια ήταν έξω χειμώνα -καλοκαίρι. Είχε πολύ φθορά γιατί ο πατέρας μου, όπως και οι περισσότεροι ιδιοκτήτες τέτοιων ποδηλάτων, δεν τα πρόσεχαν ιδιαίτερα. Το μόνο που κοιτούσαν ήταν να έχουν αέρα τα λαστιχάκια για να κινείται, άντε και καμιά φορά άλλαζαν και αλυσίδα».

Με αυθεντικά ανταλλακτικά...

«Όταν αποφάσισα να το επαναφέρω στην αρχική του κατάσταση, δεν ήξερα πώς να ξεκινήσω. Ακόμα και την προέλευσή του αγνούσα, μαύρα μεσάνυχτα δηλαδή. Απευθύνθηκα λοιπόν στον φίλο μου, τον Γιώργο Παπαδοκοκολάκη που γνώριζα ότι ασχολείται με παλιά ποδήλατα. Οι γνώσεις του Γιώργου με βοήθησαν αρκετά στο ξεκίνημα της ανακατασκευής αλλά και στη συνέχεια όταν αντιμετώπιζα κάποια δυσκολία. Με πολλή προσωπική δουλειά και αρκετές ώρες ψάξιμο, συγκέντρωσα όλα τα ανταλλακτικά που χρειαζόμουν, ώστε τελιώνοντάς το, έπειτα από 9 μήνες, το ποδήλατο έγινε όπως ακριβώς βγήκε από το εργοστάσιο το 1964. Να σημειώσω ότι εκτός από καταστήματα ποδηλάτων και συλλεκτών στην Αθήνα, προμηθεύτηκα ανταλλακτικά από Γερμανία, Ιταλία ακόμα και από Αμερική».

Σε αυτή την κατάσταση ήταν το ποδήλατο, πριν την επιστροφή του στη... ζωή.

Λίγη ιστορία των πιο γνωστών ποδηλάτων που κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα

Το πιο γνωστό διπλοσκέλετο της εποχής ήταν το γερμανικό Bismarck που θεωρείται το αγαπημένο ποδήλατο της εργατιάς στην μεταπολεμική Ελλάδα. Γρήγορη κατασκευή και καλή ποιότητα κύλησης.

Η Phillips ήταν μια αγγλική εταιρεία κατασκευής ποδηλάτων στο Birmingham με την ιστορία της να ξεκινά από τις αρχές της δεκαετίας του '20. Στην δεκαετία όμως του '50 την εξαγόρασε η Raleigh.

Το συγκεκριμένο πλαίσιο (δισκέλετο

ανδρικό, και το γυναικείο) θα το συναντήσουμε με μικρές διαφορές και σε άλλες αγγλικές εταιρείες κατασκευής ποδηλάτων όπως στις BSA, Rudge, Humber, Triumph.

Τα ποδήλατα της Raleigh ήταν τα πιο ακριβά και με σημαντική μάλιστα διαφορά από όλα τα υπόλοιπα, γιατί χρησιμοποιούσαν κορυφαία περιφερειακά όπως σασμάν τριών ταχυτήτων της Sturney Archer, φανάρια Miller, κέντρα και φρένα Phillips, στεφάνια τροχών Dunlop και βέβαια σέλ-

λες Brooks.

Η Goricke είναι μια από τις πιο παλιές γερμανικές εταιρείες (από το 1874), που εξακολουθεί να υπάρχει ακόμα και σήμερα. Κάποιοι παλιοί ποδηλατάδες τα θεωρούσαν από τα καλύτερα διπλοσκέλετα.

πηγή: ["restorebicycles.com"](http://restorebicycles.com)

Άλλες μάρκες ποδηλάτων είναι και οι: Alexander, Adler, Eastman, Miele, Hamilton, Hero, Hercules, Falke Delux, Goebel κ.ά..

Της **ΕΛΕΝΗΣ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ**

«Ο κάθε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τη μοίρα του. Ποτέ δεν βασίστηκα σε κανέναν άλλον παρά στον εαυτό μου. Πρέπει οι νέοι άνθρωποι να σχεδιάσουν τι θέλουν να κάνουν και να “κτίσουν” τα όνειρά τους» λέει στις “διαδρομές” ο σφακιανής καταγωγής, Στιβ Βρανάκης που από το 2011 εργάζεται σε μια από τις βασικές αρτηρίες της παγκόσμιας τεχνολογίας, τη Google, ως διευθυντής του δημιουργικού εργαστηρίου (Creative Lab) για την Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή και την Αφρική.

ΣΤΙΒ ΒΡΑΝΑΚΗΣ:

«Η δύναμη των ανθρώπων που συνεργάζονται είναι μεγάλη, ιδιαίτερα σε δύσκολες περιόδους»

Πολύ ιλάει για τη δουλειά του και τους νέους ανθρώπους με πάθος, τονίζοντας ότι ένα μεγάλο μέρος της επιτυχίας του οφείλεται στον τόπο καταγωγής του, τα Σφακιά. Πιστεύει ακράδαντα στις ικανότητες της νέας γενιάς των Ελλήνων και επισημαίνει ότι «πρέπει να “ξανακτίσουμε” την αυτοπεποίθησή μας, την ομαδικότητά μας και να πιστέψουμε ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε».

Με αφορμή την επίσκεψή του στα Χανιά, ο ταλαντούχος Χανιώτης υπεύθυνος της Google Creative Lab, μας μίλησε για τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις, τα πρόσφατα project της Google, τη δημιουργία ενός εθνικού brand (μιας εθνικής ταυτότητας) που του ανατέθηκε να δημιουργήσει το οποίο θα χαρακτηρίζει κάθε δραστηριότητα της χώρας μας. Αλλά και για τα πράγματα που αγαπάει στην Κρήτη: τον Καλλικράτη Σφακιών, το Μουσείο Τυπογραφίας των Χανιώτικων Νέων, το σπίτι του Βενιζέλου, το ξεκίνημά του, την πορεία του, τα ρίσκα που πήρε, την τόλμη του να πολεμάς για τα όνειρά σου, δείχνοντάς μας ότι «ο τολμών νικά»...

Η καταγωγή σας είναι από τον Καλλικράτη Σφακιών. Έχετε αναμνήσεις από τα Χανιά, υπάρχει κάποιο σημείο που αγαπάτε πιο πολύ;

Αυτό που αγαπάω πιο πολύ είναι η μπουγάτσα στο μαγαζί του ξαδέρφου μου του Βρανά που για μένα είναι η καλύτερη στα Χανιά. Ναι, πράγματι η καταγωγή του πατέρα μου είναι από τον Καλλικράτη. Για μένα έχει πολύ μεγάλη σημασία η καταγωγή μου. Πολλές από τις σκέψεις μου, στο πώς προσεγγίζω τη δουλειά μου, η προσοχή μου στις λεπτομέρειες, το πάθος μου, καθορίστηκαν από το πού κατάγομαι. Είναι αυτό που θα έλεγα δημιουργικότητα με συνέιδηση, πράγματα που θέλω να επιστρέψω κάνοντας καλό στο περιβάλλον, στην κοινωνία, στον κόσμο ολόκληρο. Διότι κατάγομαι από έναν τόπο όπου οι άνθρωποι σέβονταν ο ένας τον άλλον, σέβονταν το περιβάλλον και ήταν περήφανοι για τα έργα τους, ανεξαρτήτως τι ήταν αυτά. Κι αυτό είναι σημαντικό. Γι' αυτό ο βασικός λόγος που ήρθα από την Αμερική αυτό το διάστημα στα Χανιά ήταν για να παρευρεθώ σε εκδήλωση της Ένωσης Σφακιανών, η οποία με τίμησε.

Κατά την επίσκεψή σας στα Χανιά βρεθήκατε στο Μουσείο Τυπογραφίας των Χανιώτικων Νέων και είδαμε αμέσως να δημοσιεύετε στο προσωπικό σας προφίλ στο facebook δεκάδες φωτογραφίες με τα εκθέματα του Μουσείου. Ποιές ήταν οι εντυπώσεις σας και πώς μπορεί η Google να προβάλλει τέτοιες προσπάθειες πολιτισμού;

Το Μουσείο της Τυπογραφίας είναι φανταστικό. Επειδή στο παρελθόν ξεκίνησα από το free press, κι έκανα τυπώματα, φωτογραφίες κ.λπ. καταλαβαίνω τι ακριβώς παρουσιάζει το Μουσείο Τυπογραφίας. Κι αυτό που αγάπησα με την πρώτη ματιά και με ενθουσίασε, δεν ήταν μόνο ότι μου θύμιζε με έναν ρομαντικό τρόπο από πού ξεκίνησα την καριέρα μου αλλά παράλληλα δείχνει την σύνδεση μεταξύ του ατόμου με το δημιούρ-

«Η νέα γενιά είναι το μέλλον» μας λέει δείχνοντας την εικόνα του μικρού Κρητικού στην φωτογραφία του τοίχου ο Στιβ Βρανάκης.
«Η καταγωγή του πατέρα μου είναι από τον Καλλικράτη. Και για μένα έχει πολύ μεγάλη σημασία η καταγωγή μου...» επισημαίνει στη συνέχεια ο Στιβ που καθόλη την παραμονή του στην Κρήτη είχε στο πλευρό του τον πατέρα του.

«Η Ελλάδα βρίσκεται στην 5η θέση με τους καλύτερα καταρτισμένους επιστήμονες και μηχανικούς στον κόσμο. Υπάρχουν εξαιρετικά ταλαντούχοι άνθρωποι σε αυτήν την χώρα... Από εκεί και πέρα, ο κάθε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τη μοίρα του»

γημά του. Αυτή η σχέση, αυτό το πάθος με συγκίνησε. Αυτό που πρέπει πάντα να θυμόμαστε με την τεχνολογία είναι ότι μπορεί να είναι μακρινή και “ψυχρή” ως μέσο, μόνο εάν δεν τη δούμε από τη σωστή οπτική γωνία.

Θα πρέπει να αγκαλιάσουμε την τεχνολογία και να της προσδώσουμε ένα ανθρώπινο πρόσωπο. Εμείς βλέπουμε τους Η/Υ σαν τεράστιες μηχανές που τις τροφοδοτούμε με ιδέες. Χρειάζεται να μοιραστούμε και να προωθήσουμε αυτές τις ιδέες σε άλλους ανθρώπους και να τις διανεμήσουμε. Όπως όταν τυπώνουμε λέξεις στο χαρτί, τυπώνουμε ιδέες. Και η τεχνολογία, το ίντερνετ, είναι ένα φανταστικό μέρος που μπορούμε επίσης να προωθήσουμε ιδέες. Αυτά τα δύο πράγματα δεν είναι ανταγωνιστικά, μπορούν να συνυπάρξουν και να δουλέψουν μαζί. Τώρα από άποψης προβολής, δεν είναι το πιο σημαντικό τι μπορεί να κάνει η δική μου εταιρεία για να προωθήσει αυτές τις δομές αλλά τι μπορεί η τεχνολογία και το ίντερνετ να κάνουν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Εγώ πιστεύω απόλυτα ότι η τεχνολογία και

το ίντερνετ επιτρέπουν στον κόσμο να δει υπέροχα σημεία όπως το Μουσείο Τυπογραφίας των Χανιώτικων Νέων, στα Χανιά. Και μέσω της τεχνολογίας μπορούμε να διηγηθούμε την υπέροχη ιστορία του είτε αυτό γίνει μέσα από ψηφιακές πλατφόρμες και μέσα κοινωνικής δικτύωσης είτε μέσα από την Google. Το ίδιο είπα και στο Ίδρυμα Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος όταν επισκέφθηκα την οικία του Εθνάρχη. Έχουν έναν υπέροχο χώρο όπου έζησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος και θα μπορούσαν να σκεφτούν πώς να “ανοίξουν” προς τον κόσμο τις πόρτες της ιστορικής αυτής οικίας και να κάνουν τον επισκέπτη να περιηγηθεί ψηφιακά και να νοιώσει το πνεύμα του σπουδαίου αυτού ηγέτη μέσα από την Τεχνολογία. Γιατί αυτό κάνει η τεχνολογία, αναδεικνύει τα πράγματα.

Πώς προέκυψε η συνεργασία με την Google; Ποιο ήταν πρώτο πράγμα που μάθατε μέσα από αυτήν την συνεργασία;

Είχαμε ξεκινήσει μια διαφημιστική εταιρεία στο Λονδίνο μαζί με συνεργάτες μου και για

8-9 χρόνια αναλάβαμε καταπληκτικές δουλειές, λανσάραμε το I phone στη Μεγάλη Βρετανία, την Coca cola zero, το Amazon κ.ά. Όταν “πάτησα” στα 40 μου χρόνια, έφτασα σε αυτό που λέμε «κρίση μέσης ηλικίας». Και σκέφτηκα: «Είμαι 40 χρονών, έχω μια υπέροχη δουλειά ως executive creative director και λόγω της ρουτίνας ή θα βολετώ ή θα κάνω το αντίθετο: θα καταστρέψω ό,τι έκτισα στη ζωή μου, θα παρατήσω την δουλειά μου, θα μετακομίσω κ.λπ. ...Επρεπε να είμαι ειλικρινής, ήμουν έτοιμος για νέες δημιουργικές περιπέτειες. Στη ζωή χρειάζονται οι συγκρούσεις. Γιατί οι συγκρούσεις δημιουργούν γέφυρες για την αλλαγή και δοκιμάζουν τις ικανότητές σου. Έτσι έκανα αυτό που πίστευα κόντρα σε κάθε λογική, και επιλέχθηκα από την Google ξεκινώντας όμως πάλι από το μηδέν. Άφησα μια διαφημιστική εταιρεία με 3.000 εργαζομένους και έπρεπε να αποδείξω ότι μπορώ να τα καταφέρω μόνος μου, σχεδιάζοντας, δουλεύοντας σκληρά μέχρι που έκτισα ένα προφίλ πολύ αποδοτικό και ενέπνευσα κάποιους ανθρώπους ότι είμαι υπεύθυνος για

να φτιάξω μια ομάδα και να την καθοδηγήσω μέσα στην Google. Έτσι τώρα έχω μια φανταστική ομάδα...

Αλλά ακόμη θυμάμαι τη γυναίκα μου να λέει τότε την εποχή που σκεφτόμουν ποια επιλογή να ακολουθήσω: «Μα τι κάνεις; Είσαι τρελός;». Τελικά αποδείχτηκε πως ήταν ό,τι καλύτερο μπορούσα να κάνω.

Η Google ξεκίνησε ως ένα πολύ εναλλακτικό εγχείρημα στηριζόμενο στην καινοτομία. Τι νέο έχουμε να περιμένουμε από την Google στο μέλλον; Πού οδηγούν οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις;

Υπάρχουν πολλά αλλά δεν μπορώ να μιλήσω γι' αυτά διότι είναι εμπιστευτικά. Κάτι όμως που λάνσαρε η ομάδα μου πολύ πρόσφατα ήταν ένα πρόγραμμα που ονομάζεται DevArt (Art made with code).

Και η ιδέα ήταν πως η Τέχνη είναι μια αντανάκλαση της κοινωνίας. Αν σκεφτεί κανείς τις εφαρμογές που έχει η τεχνολογία σήμερα, η Τέχνη θα έπρεπε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο να οδηγείται από αυτήν. Το DevArt είναι ένα φιλόδοξο εγχείρημα της Google που δημιουργεί Τέχνη μέσω κωδικών. Η επόμενη γενιά καλλιτεχνών, developers, προγραμματιστές και μηχανικοί θα μπορούν να χρησιμοποιούν κώδικες για να δείχνουν στον κόσμο τη δημιουργική τους έκφραση. Πιστεύω ότι η Τέχνη αλλάζει και η τεχνολογία μπορεί να χρησιμοποιηθεί προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τα τελευταία χρόνια μέσα από τη δοκιμασία που περνά η Ελλάδα λόγω της οικονομικής κρίσης εκατομμύρια νέοι άνθρωποι έχουν χάσει τη δουλειά τους, κι ενώ διαθέτουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό δεν μπορούν να βρουν εργασία στη χώρα μας για να προσφέρουν τις γνώσεις τους. Υπάρχει σωτηρία για την νέα γενιά στην Ελλάδα;

Η Ελλάδα έχει ένα απίστευτα μεγάλο αριθμό νέων ανθρώπων, μορφωμένων με δεξιότητες και ικανότητες. Η Ελλάδα βρίσκεται στην 5η θέση με τους καλύτερα καταρτισμένους επιστήμονες και μηχανικούς στον κόσμο.

Υπάρχουν εξαιρετικά ταλαντούχοι άνθρωποι σε αυτήν την χώρα και αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε το περιβάλλον ώστε να τοποθετήσουν τις ιδέες τους. Από εκεί και πέρα -κι αυτό είναι προσωπική μου άποψη- ο κάθε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τη μοίρα του.

Κι αυτό ήταν η κινητήριος δύναμη για μένα καθόλη τη διάρκεια της πορείας μου. Ποτέ δεν βασίστηκα σε κανέναν άλλον παρά στον εαυτό μου. Πρέπει λοιπόν οι νέοι άνθρωποι να σχεδιάσουν τι θέλουν να κάνουν και να "κτίσουν" τα όνειρά τους.

Πώς γίνεται να περάσει ένας λαός, όπως ο ελληνικός, από τον εξευτελισμό στην αυτοεκτίμηση;

Πρέπει να "ξανακτίσουμε" την αυτοπεποίθησή μας και την ομαδικότητά μας. Αυτό ίσως, για μένα είναι το μεγαλύτερο θέμα. Οι παγκόσμιες αγορές, οτιδήποτε στον κόσμο βασίζεται στην εμπιστοσύνη που δημιουργούν στο καταναλωτικό κοινό.

Εμείς ως έθνος πρέπει να εμπιστευθούμε σθεναρά τις ικανότητές μας και να πιστέψουμε ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε. Αλλά ακόμη κι εάν περάσουμε αυτό το στάδιο, πρέπει να θυμόμαστε ότι εμείς δημιουργούμε τις ιστορίες μας. Όμως αυτές που επικοινωνούμε και αποτυπώνονται στο μυαλό του κόσμου τα τελευταία χρόνια είναι οι αρνητικές ιστορίες.

Εάν κοιτάξει κάποιος το success story μεγάλων εταιρειών και βιομηχανιών του κόσμου, δεν θα δει πουθενά να προβάλλουν τα μειονεκτήματά τους. Αυτό που πρέπει να βελτιώσουμε είναι πώς οι ιστορίες που επικοινωνούμε προς τα έξω θα φαίνονται ενδιαφέρουσες σε κάποιους άλλους ανθρώπους.

Εκεί πρέπει να επικεντρωθούμε: πώς θα εξάγουμε τα καλά νέα, τις επιτυχημένες ιστορίες μας, τα βραβεία που κερδίζουν τα αγροδιατροφικά μας προϊόντα, τους επιτυχημένους νέους Έλληνες επιστήμονες που γίνονται "πρεσβευτές" μας ανά τον κόσμο. Εγώ είμαι

μόνο ένας από τους πολλούς Έλληνες στο εξωτερικό που κάνουν ενδιαφέροντα πράγματα.

Στα μέσα του 2013 ανατέθηκε σε μια ομάδα ειδικών μεταξύ των οποίων και εσείς, η δημιουργία ενός εθνικού brand (μιας εθνικής ταυτότητας) το οποίο θα χαρακτηρίζει κάθε δραστηριότητα της χώρας. Ποιό είναι το telling story, η διήγηση, για το brand που θα χρησιμοποιήσετε;

Στην ομάδα που δημιουργήθηκε και είχα την τύχη να συνεργαστώ με πολλούς ανθρώπους από διαφορετικά υπουργεία και οργανισμούς, προσπαθήσαμε να αφηγηθούμε μια νέα ιστορία για την Ελλάδα. Κι αυτό που ξεκαθαρίσαμε είναι ότι δεν θα πρόκειται για άλλη μια διαφημιστική καμπάνια αλλά για δομικά στοιχεία που θέλουμε να αλλάξουμε δια παντός για να μπορούν πλέον οι νέοι άνθρωποι να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα. Θα θέλα να κάνω τους ανθρώπους να σκεφτούν αλλιώς και να αναλάβουν δράση. Η Ελλάδα έχει μεγάλη δυναμική σε νέους ανθρώπους κάτω των 30 που όμως σήμερα το 67% είναι άνεργο. Αν οι νέοι προσπαθήσουν να φτιάξουν τα πιο δύσκολα προβλήματα αυτού του τόπου, σίγουρα θα υπάρξει ριζική λύση. Χρειάζεται όμως αλληλεγγύη και ομαδικότητα για να επιτευχθεί αυτό. Πρέπει να σταματήσουμε να ανταγωνιζόμαστε ο ένας τον άλλον. Η δύναμη των ανθρώπων που συνεργάζονται είναι μεγάλη, ιδιαίτερα σε δύσκολες περιόδους.

Συμμετέχετε σε οργανισμούς όπως το "Reload Greece" και "Greeks in the UK" που προωθούν ελληνικά ξεκινήματα, start ups εκτός χώρας και τα ενθαρρύνουν να αξιοποιήσουν το διαδίκτυο. Υπάρχουν οι δυνατότητες για να γίνει η Ελλάδα, η Κρήτη μια μεγάλη εστία βασισμένη στην καινοτομία ή στις εξαγωγές των αγροδιατροφικών προϊόντων της;

Συμμετέχω σε πολλούς εθελοντικούς οργανισμούς που συμμετέχουν κυρίως νέοι εθελοντές, δουλεύοντας μέρα και νύκτα για να ενθαρρύνουν τα ελληνικά ξεκινήματα, start ups με συμβουλευτική, mentoring. Και η όλη ιδέα είναι να κάνουν επιχειρηματικά ξεκινήματα εντός ή εκτός Ελλάδας.

Ξέρετε έξω από την Ελλάδα υπάρχει μια μεγάλη αγορά, υπάρχουν ιδέες και ευκαιρίες. Κι αυτή η νέα, έξυπνη, γενιά των Ελλήνων που έχουμε, εάν προωθήσουν τις ιδέες τους στο εξωτερικό, μπορούν να γίνουν "πρεσβευτές" της Ελλάδας και να προβάλουν την καλή εικόνα της χώρας μας προς τα έξω.

Κατά την πρόσφατη διαμονή μου στην Κρήτη πέρασα από το Ηράκλειο και επισκέφθηκα το TEDx όπου με είχαν καλέσει σαν ομιλητή. Πήγα γιατί ήθελα να δω τι κάνει η νεολαία, οι νέοι Κρητικοί. Και όσα είδα ήταν φανταστικά. Ήταν πιο πολύ μορφωτικό παρα τεχνολογικό. Είχε μουσικούς, αρχαιολόγους, ξένους που μένουν στην Κρήτη καιμίλαγαν για το νησί. Για μένα ήταν απίστευτη έμπνευση.

Βλέποντας ένα από τα πρόσφατα βίντεο της Google που μόλις κυκλοφόρησε "The Google Science Fair 2014" με το μήνυμα "είναι η σειρά σου να αλλάξεις τον κόσμο", ακούγονται οι εξής ερωτήσεις: «εάν μπορούσατε αλλάξετε κάτι, τι θα ήταν αυτό; Ενα μπορούσατε να βοηθήσετε κάποιον, ποιος θα ήταν αυτός και τι θα σας έκανε καλύτερους;»

Τι θα απαντούσατε σε αυτές ερωτήσεις;

Εάν θα μπορούσα να αλλάξω κάτι, είναι αυτό που προσπαθώ για την Ελλάδα με το branding group. Να αλλάξω την εικόνα της Ελλάδας προς τα έξω. Και προσπαθώ να εμπνεύσω τη νέα γενιά, τους νέους ανθρώπους, ότι υπάρχει ελπίδα, ότι πρέπει να είναι αισιόδοξοι για ένα καλύτερο μέλλον. Και δεν πληρώνομαι γι' αυτό διότι ειλικρινά πιστεύω στους νέους ανθρώπους. Όσο για το τι θα μας έκανε καλύτερους, είναι αυτό που είπαμε και πριν: να μάθουμε να δουλεύουμε όλοι μαζί, σαν ομάδα. Και πρέπει να εμπιστευθούμε, να πιστέψουμε στον εαυτό μας και να μην στηριχθούμε σε κανέναν άλλον. Μόνο έτσι θα γίνουμε καλύτεροι. Εγώ αυτό έκανα και συνεχίζω να κάνω.

Βιβλία

Κρήτη 1960

John Donat - Τζωφ Κράξτον - Michael Llewellyn Smith

Εκδότης: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης

Η έκδοση αυτή παρουσιάζει περίπου 140 από τις φωτογραφίες που ο John Donat τράβηξε σε δυο διαδοχικά ταξίδια του στην Κρήτη το 1960 και το

1961. Το ενδιαφέρον των φωτογραφιών αυτών δε βρίσκεται μόνο στην αισθητική αξία και την καλλιτεχνική τους ποιότητα, αλλά και στον πολύ προσωπικό τρόπο με τον οποίο ο

Donat απαθανάτισε τον τόπο, τα πρόσωπα και τις ασχολίες τους, έτσι που να αναδύεται έντονα η ατμόσφαιρα της εποχής. Σε κάποιες από τις φωτογραφίες του καταγράφει χαρακτηριστικά σοκάκια και σπίτια της παλιάς πόλης των Χανίων, το γραφικό κουρείο του Πίπη στην Ιεράπετρα, το σκαμμένο από τα χρόνια πρόσωπο μιας γριάς γυναίκας, στιβαρές κορμοστασίες Κρητικών, τα έξυπνα βλέμματα των παιδιών. Λίγο πιο κάτω συναντά την περιφορά της εικόνας της Παναγίας στις 21 Νοεμβρίου, ημέρα των Εισοδίων της. Οι μπτροπολίτες με τα επίσημα ρούχα στο μέσον της πομπής, οι στρατιώτες σε "εφ' όπλου λόγχη" παραταγμένοι αριστερά και δεξιά, και τα παπαδοπαίδια με τα λάβαρα στα χέρια, που ούτε σε μια τέτοια στιγμή δεν μπορούν να κρύψουν τη διάθεσή τους για παιχνίδι.

300 Η συντριβή μιας αυτοκρατορίας

Άγγελος Φωκάς

Εκδότης: Ψυχογιός

480 π.Χ. Ο αλαζόνας Ξέρξης, αυτοκράτορας των Περσών και Βασιλεύς των Βασιλέων, εισβάλλει στην Ελλάδα

με εκατομμύρια στρατιώτες, χιλιάδες πλοία και τη βοήθεια δεκάδων υποτελών συμμάχων του, ανάμεσά τους και της γοητευτικής βασιλισσας Αρτεμισίας. Απέναντί του παρατάσσονται ελάχιστοι Έλληνες πολεμιστές και

δύο αποφασισμένοι άνδρες. Ο Λεωνίδας και οι 300 Σπαρτιάτες του στην ξηρά! Η προσωποποίηση της ανδρείας και της φιλοπατρίας. Ο Θεμιστοκλής και ο αθηναϊκός στόλος του στη θάλασσα! Η ενσάρκωση της ευστροφίας και της στρατηγικής. Ο πόλεμος. Η αυτοθυσία. Η νίκη. Ένα επικό βιβλίο για τον πρώτο μεγάλο πόλεμο της Ιστορίας, που έκρινε τη μοίρα της ανθρωπότητας, της Ελλάδας και της δημοκρατίας.

Με το άρωμα του Νείλου

Ειρένα Ιωαννίδου - Αδαμίδου

Εκδότης: ΔΙΟΠΤΡΑ

Ο Δημήτρης και ο Νικόλας, δύο αδέρφια που αναζητούν μια καλύτερη ζωή, ακολουθούν τον άνεμο και μεταναστεύουν

στην Αίγυπτο. Εκεί φτιάχνουν το σπιτικό τους με τις καλύτερες προϋποθέσεις, αγίζουν τη φωτιά του έρωτα, κάνουν οικογένεια, γίνονται πλούσιοι και ανέρχονται κοινωνικά.

Ο γιος του Δημήτρη, παρά τα δύσκολα παιδικά του χρόνια, ξεχωρίζει και γίνεται ένας άνθρωπος αγαπητός για τις ικανότητες και την ανθρωπιά του. Απρόσμενα θα γνωρίσει την Άννα και θα μας διδάξει την έννοια της πραγματικής και απόλυτης αγάπης. Μέσα απ' τα μάτια τους αντικρίζουμε τον Καβάφη, κάποια απογεύματα σε ένα μικρό καφενείο, να εμπνέεται τα ποιήματά του και να συναντιέται με άλλες προσωπικότητες της εποχής.

Ανθρώπινα πάθη, απληστία, απρόβλεπτα γεγονότα καθώς και αγνή και ανιδιοτελής αγάπη συνθέτουν μια εκπληκτική ατμόσφαιρα και προσκαλούν τον αναγνώστη να ταξιδέψει στο μαγευτικό Μισίρι του προηγούμενου αιώνα, στην ακμή του απόδημου ελληνισμού.

Η γοργόνα

Καμίλα Λέκμπεργ

Εκδότης: Μεταίχμιο

Ένας άντρας εξαφανίζεται μυστηριωδώς από τη Φιλεμπάκα. Παρά τις επίμονες προσπάθειες του Πάτρικ και των συναδέλφων του, κανείς

δεν γνωρίζει αν ζει ή αν πέθανε. Τέσσερις μήνες αργότερα ανακαλύπτουν το πτώμα του, κοκαλωμένο μες στον πάγο. Η υπόθεση περιπλέκεται όταν ο πρωτοεμφανιζόμενος συγγραφέας Κρίστιαν Τιτέλ, τον

οποίο η Ερίκα έχει βοηθήσει με το βιβλίο του, αρχίζει να λαμβάνει ανώνυμα απειλητικά γράμματα. Ο Κρίστιαν είναι στο κατώφλι της μεγάλης επιτυχίας με το μυθιστόρημά του Η γοργόνα όταν λαμβάνει ένα ακόμα μήνυμα στη διάρκεια του πάρτι παρουσίασης του βιβλίου του. Ο νεαρός συγγραφέας καταρρέει μπροστά στην Ερίκα, και ενώ προσπαθεί να υποτιμήσει τη σημασία του γεγονότος, η Ερίκα αναλαμβάνει δράση παίρνει το γράμμα και το δείχνει στον Πάτρικ. Εδώ και καιρό η Ερίκα έχει καταλάβει ότι κάτι βασανίζει τον Κρίστιαν και ανησυχεί γι' αυτόν, ενώ ο Πάτρικ συνειδητοποιεί ότι ο Κρίστιαν διατρέχει μεγάλο κίνδυνο - κάποιος τρέφει βαθύ και άσβεστο μίσος γι' αυτόν και δεν θα διστάσει να κάνει τις απειλές του πραγματικότητα.

παιδότοπος

Επιμέλεια:
**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
Kakatsakis@sch.gr

Γ1 ΤΑΞΗ 5ου ΔΗΜ. ΣΧ. ΧΑΝΙΩΝ

Μια φορά στο Καρναβάλι...

«Με χρώματα στις μάσκες και τρέλα στα καπέλα
το καρναβάλι έφτασε κι εσύ μαζί μου έλα...»

Την εβδομάδα αυτή υποδεχτήκαμε και καλωσορίσαμε στο σχολείο μας τις Απόκριες. Τσικνίσαμε στην αυλή του την Τσικνοπέμπτη. Μασκαρευτήκαμε και διαγωνιστήκαμε με αυτοσχέδιες στολές. Συμμετείχαμε στο παιχνίδι του χαμένου θησαυρού. Διασκεδάσαμε με την ψυχή μας. Μεθαύριο, την Καθαρά Δευτέρα θα γιορτάσουμε τα Κούλουμα και θα πετάξουμε τον χαρταετό μας στην εξοχή...

Τα παιδιά και η δασκάλα τους

Σημείωση επιμελήτη: Θέλω ένα αποκριατικό Παιδότοπο απ' τα παιδιά της τάξης σου... Δεν χρειάζοταν να πω τίποτε άλλο της προάλλης στη δασκάλα, καλή φίλη κι εκλεκτή συνεργάτιδα απ' τα παλιά, του 5ου Δημ. Σχολείου Χανίων, Ρούλα Μουστακά. Ηξερα από άλλες φορές... Δεν διαψεύστηκα. Μέχρι και το εισαγωγικό σημείωμα ετοίμασε με τους μαθητές της. Ευχαριστώ Ρούλα! Ευχαριστώ Τριτάκια του 5ου!

Σας χαιρετώ όλους με αγάπη!

Καλή Σαρακοστή!

Β.Θ.Κ.

Κάθε χρόνο την Τσικνοπέμπτη στο σχολείο μας όλα τα παιδιά περνάμε υπέροχα. Μετά τις πρώτες ώρες των μαθημάτων -και μέχρι να ψηθούν τα σουβλάκια- ξεκινάει το γλέντι.

Μόλις χτυπήσει το κουδούνι, όλα τα παιδιά βγαίνουν στην αυλή χαρούμενα, φωνάζοντας και συζητώντας. Είναι η μέρα του τσικνίσματος και οι μεγάλοι ψήνουν για να φάμε όλοι. Γέλια, χαρά, φωνές και μυρωδιές γίνονται ένα σε τέτοιες γιορτές.

Ιφιγένεια Μετζιδάκη

Οι απόκριες στο σχολείο μας γιορτάζονται κάθε χρόνο. Ολοι ντύνονται, στολίζονται και διασκεδάζουν. Βλέπω διάφορες στολές γύρω μου. Είναι πανέμορφες κι έχουν πολλά σχέδια και χρώματα φανταχτερά. Παίζει μουσική, χορεύουμε, κάνουμε τρενάκι πίσω απ' την κυρία μας γύρω στην αυλή. Παίζουμε και το κυνήγι του θησαυρού. Αυτά κάνουμε εμείς και περνάμε τέλεια.

Κωνσταντίνα Καλαϊτζιδάκη

ΑΠΟΚΡΙΕΣ: Η καλύτερη γιορτή μικρών και μεγάλων. Ντυνόμαστε μασκαράδες, γιορτάζουμε, ξεσηκώνομαστε με πολύ κέφι και χαρά. Μαζί με τους φίλους μας ανεβαίνουμε στα άρματα και διασκεδάζουμε. Το βράδυ πάμε στην παραλία του Ρεθύμνου για να παρακολουθήσουμε το κάψιμο του βασιλιά Καρναβάλου, του καλύτερου άρματος του καρναβαλιού.

Γιώργος Μπαουράκης

Θα ήθελα να ντυθώ πριγκίπισσα γιατί είναι η αγαπημένη μου στολή. Είναι όμορφη, επίσημη και κυριώς παλιά. Οι πριγκίπισσες είναι κόρες του βασιλιά και της βασίλισσας. Η στολή μου είναι μακριά, έχει χρώμα ροζ με λίγο θαλασσί, έχει τούλια και χάντρες.

Ως συνήθως οι πριγκίπισσες φοράνε στέμμα. Ετσι κι εγώ, θα φορέσω στέμμα.

Ελευθερία Σγουρομάλλη

Οι Απόκριες είναι οι τρεις τελευταίες εβδομάδες πριν από τη νηστεία του Πάσχα, που κάθε χρόνο γιορτάζεται διαφορετικές ημερομηνίες. Τις μέρες αυτές οι άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, μεταμφιέζονται και βγαίνουν στους δρόμους διασκεδάζοντας.

Οργανώνουν αποκριατικά πάρτι με πολύ κέφι και χορό. Πετούν κομφετί, σερπατίνες και με αφρούς βάφουν ό,τι βρουν μπροστά τους.

Νικολέτα Διγαλάκη

Αν ήμουν χαρταετός, στο σώμα μου θα ήθελα να είχα ζωγραφισμένα σκυλάκια που κάνουν τούμπες.

Θα ήθελα να πάω στη θάλασσα να δω τους ψαράδες και τις βάρκες. Μετά θα πήγαινα στη Σαντορίνη να δω το ηφαίστειο κι ύστερα στην Αθήνα, στο Μουσείο της Ακρόπολης. Δεν θα μου άρεσε πολύ να ήμουν χαρταετός, γιατί θα με είχαν όλο τον χρόνο κλεισμένο σ' ένα υπόγειο. Θα με έβγαζαν μόνο για μια μέρα, για λίγες ώρες. Δεν θα έβλεπα τον ήλιο, μόνο κάτι βαρέλια με κρασί.

Παρότι θα έβγαينا μια φορά τον χρόνο, μ' αρέσει να σκορπίζω χαρά στα παιδιά.

Ανδρόνικος Παναγιωτίδης

Η Καθαρά Δευτέρα είναι η μέρα που αρχίζει η νηστεία. Δεν τρώμε κρέας μέχρι να έρθει το Πάσχα.

Την Καθαρά Δευτέρα φτιάχνουμε ή αγοράζουμε χαρταετό και τον πετάμε στην εξοχή. Επίσης τρώμε ένα πολύ ωραίο ψωμί, τη λαγάνα.

Πέρσι που πετάγαμε χαρταετούς είχαμε περάσει τέλεια! Ο ένας χαρταετός ήταν ασπρόμαυρος κι ο άλλος μπλέ και άσπρος. Εκεί που τον πετούσαμε κόλλησε σ' ένα δέντρακι αλλά τον ξεκολήσαμε. Γι' αυτό μην πετάτε χαρταετούς κοντά σε δέντρα γιατί ή θα κολλήσουν ή θα σπάσουν.

Γιάννης Ηλιάκης

Με το καρναβάλι γιορτάζουμε την Αποκρία. Είναι μέρες γιορτής, χαράς, κέφιου και ζαβολιάς. Τις μέρες αυτές ντύνομαι κι εγώ μασκαράς.

Συνήθως πηγαίνω στο Καρναβάλι του Καστελιού. Εκεί είναι ο παππούς και η γιαγιά μου. Πέρσι μου έκανε εντύπωση που είδα ένα μεγάλο άρμα - καράβι, που πάνω του ήταν καρναβαλιστές που χόρευαν και μας πέταγαν μπίρες.

Εμμανουέλλα Δερμιτζάκη

Είκοσι χρόνια χωρίς τη Μελίνα

«Γεννήθηκα Ελληνίδα, θα πεθάνω Ελληνίδα» ήταν η απάντηση της Μελίνας Μερκούρη, όταν πληροφορήθηκε την απόφαση της χούντας για στέρηση του δικαιώματος της ελληνικής της υπηκοότητας. Η δήλωσή της θα μείνει ιστορική, ενώ ο αγώνας της για τον διάλογο των πολιτισμών της Ευρώπης, αλλά και την επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα, παραμένουν επίκαιρα κι ας έχουν περάσει 20 χρόνια από τον θάνατό της.

«Όταν ανακοινωθεί ο θάνατός μου να το διασταυρώσετε πάλι και πάλι. Γιατί μάλλον δεν θα έχω πεθάνει», είχε πει στον δημοσιογράφο Βασίλη Καββαθά. Εκείνο το κυριακάτικο πρωινό της 6ης Μαρτίου του 1994, η είδηση μεταδόθηκε σαν αστραπή από τη Νέα Υόρκη στην Ελλάδα. Πάγωσαν όλοι...

Υπήρξε πολύμορφη προσωπικότητα, γυναίκα σύμβολο. Σπάνια ένας άνθρωπος, μόνο με το μικρό του όνομα, μένει στη συνείδηση του κόσμου και η Μελίνα Μερκούρη το είχε καταφέρει. Ήταν η Μελίνα της "Στέλλας", του "Ποτέ την Κυριακή", των "Παιδιών του Πειραιά", η Μελίνα του Θεάτρου, της Πολιτικής, των Μαρμάρων, η Μήδεια, η Φαίδρα, η Ίλια Ντάρλινγκ, η Μελίνα όλων των Ελλήνων.

Την είπαν «τελευταία Ελληνίδα θεά» και «γυναίκα - φλόγα». Κορυφαία αγωνίστρια της Δημοκρατίας κατά της χούντας, σπουδαία ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου, με διεθνή καριέρα και με ερμηνείες που έχουν χαρακτήριστη στη μνήμη. Πολιτικός, που σημάδεψε με την παρουσία της τον Πολιτισμό της Ελλάδας και τον έφερε στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων.

Πίστευε ακράδαντα ότι «ο Πολιτισμός είναι

η βαριά βιομηχανία μας». Οτι είναι ένα σοβαρό εξαγωγίμο προϊόν και ότι έχει μεγάλη σημασία και αξία η ανάδειξή του. Σε μια συνέντευξη της στην ΕΡΤ, είχε πει: «Η Ελλάδα πρέπει να πρωταγωνιστεί για τον Πολιτισμό. Η Ελλάδα αυτό είναι. Η κληρονομιά της, η περιουσία της. Και αν το χάσουμε αυτό δεν είμαστε κανείς».

Στενοί συνεργάτες και φίλοι της αείμνηστης ηθοποιού και πολιτικού θυμούνται και μιλούν στο ΑΠΕ- ΜΠΕ για τη "δικιά τους" Μελίνα.

Άλκη Ζέη

«Τη θυμάμαι, όχι ως σταρ, αλλά ως μια γυναίκα με πολλά και μεγάλα αισθήματα. Ήταν πάνω από όλα, καλός άνθρωπος. Για εκείνη, η φίλη έπαιζε τον πιο σημαντικό ρόλο. Έδινε τα πάντα για τους φίλους της. Συμπαραστέκταν σε όλους και ήταν άξια να θυσιαστεί γι' αυτούς. Μου λείπει πολύ» λέει η συγγραφέας Άλκη Ζέη, στενή φίλη της Μελίνας Μερκούρη.

«Τα χρόνια της Χούντας ήμασταν μαζί στο Παρίσι. Εκεί συνδέθηκα πολύ με τη Μελίνα. Συναντιόμασταν στο σπίτι της, η Αμαλία Καραμανλή, ο Μπυσσώτης, ο Μίκης Θεοδωράκης και όλοι παλεύαμε για το καλό της

Επετειακές εκδηλώσεις

Με αφορμή τη συμπλήρωση των 20 χρόνων απ' τον θάνατό της, το Ίδρυμα που φέρει το όνομά της οργανώνει επετειακές εκδηλώσεις. Έναν φόρο τιμής στην Ελληνίδα ηθοποιό και πολιτικό, που συμπύκνωνε και συμβόλιζε το πρόσωπο μιας Ελλάδας, αγωνιζόμενης ενάντια στη βαρβαρότητα με μοναδικό όπλο τον πολιτισμό.

Όπως αναφέρει ο πρόεδρος του Ίδρυματος "Μελίνα Μερκούρη", Χριστόφορος Δ. Αργυρόπουλος, «είκοσι χρόνια μετά την αναχώρησή της, η Μελίνα, τα έργα της και οι αγώνες της είναι παρόντα μέσα σε συνθήκες που άλλαξαν δραματικά. Η σημερινή πραγματικότητα ελάχιστα θυμίζει την αμερικανική των χρόνων που προηγήθηκαν. Τώρα έχουμε ουσιαστική ανάγκη να σκεφτούμε και να αισθανθούμε με χρώματα και χειρονομίες ανθρώπων που αγαπήσαμε».

Το Ίδρυμα "Μελίνα Μερκούρη" και το Μουσείο Μπενάκη εκδίδουν από κοινού το επετειακό φωτογραφικό λεύκωμα "Μελίνα" και, με αφορμή την κυκλοφορία του, εγκαινιάζουν την έκθεση "Οδός Μελίνας Μερκούρη", την Τρίτη 4 Μαρτίου και ώρα 20:00, στο κτήριο της οδού Πειραιώς. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 25 Μαΐου.

Στην έκθεση, το πλούσιο φωτογραφικό υλικό παισιώνεται με προβολές που αναφέρονται

στην καλλιτεχνική και πολιτική σταδιοδρομία της Μελίνας, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζεται το "καμαρίνι της ηθοποιού Μελίνας Μερκούρη" από τις συλλογές του Θεατρικού Μουσείου.

Την ημέρα των εγκαινίων στις 7μ.μ., θα παρουσιαστεί ένα μέρος της παράστασης "2013 Μελίνα Μ" του Κωνσταντίνου Ασιώτη, μία παράσταση με αφορμή τη Μελίνα Μερκούρη, που μιλάει για τη σημερινή κατάσταση του πολιτισμού και του θεάτρου, αφηγείται ιστορίες από τη ζωή και το έργο της πολυσχιδούς αυτής προσωπικότητας, και με χιούμορ αντιδιαστέλλει τη σημερινή κατάσταση.

Μετά το τέλος της παράστασης, θα απονεμηθεί από το Ίδρυμα, σε ειδική τελετή, το Θεατρικό Βραβείο Μελίνα Μερκούρη για την καλύτερη γυναικεία ερμηνεία της περασμένης θεατρικής περιόδου.

Στο πλαίσιο της έκθεσης θα πραγματοποιηθούν και παράλληλες εκδηλώσεις, όπως κινηματογραφικό αφιέρωμα στη Μελίνα Μερκούρη, συζητήσεις και συναυλία. Το πρόγραμμα του κινηματογραφικού αφιέρωματος θα πραγματοποιηθεί στο αμφιθέατρο του Μουσείου Μπενάκη, κατά τη διάρκεια της έκθεσης, τις Κυριακές 9 Μαρτίου και 6 Απριλίου και θα προβληθούν οι ταινίες "Ποτέ την Κυριακή", "Κραυγή Γυναικών", "Φαίδρα", "Δέκα και μισή Καλοκαίρι Βράδυ", "Στέλλα" και "Τοπκαπί".

πατρίδας μας. Τα κομματικά δεν είχαν τόπο και όποιος ήταν εναντίον της δικτατορίας ήταν μαζί μας. Η Μελίνα έτρεφε πολύ μεγάλο σεβασμό για τους ανθρώπους που ταλαιπωρήθηκαν σε φυλακές και εξορίες. Ήταν μια εποχή ζωντανή, και εκείνη έτρεχε παντού, όπου μπορούσε, οργάνωνε συναυλίες και μιλούσε σε ξένους υπουργούς και πρωθυπουργούς εναντίον της χούντας.

Ως πολιτικός έδωσε πολλούς αγώνες. Καλύτερο υπουργό Πολιτισμού δεν είχαμε ποτέ. Θυμάμαι, ήμασταν μαζί στο Παρίσι το 1982, πριν πάει στη Διεθνή Διάσκεψη υπουργών Πολιτισμού της UNESCO και λέει σε μία κοινή μας φίλη, που ήταν στέλεχος της UNESCO: "Θα πέσει μία βόμβα στο Μεξικό". Αυτή γυρνάει προς το μέρος μου και με ρωτάει: "Τι εννοεί η Μελίνα;" και της απαντώ πως δεν έχω ιδέα. Η Μελίνα είχε αποφασίσει να θέσει, για πρώτη φορά επίσημα στη Διάσκεψη, το θέμα της Επιστροφής των Μαρμάρων του Παρθενώνα, χωρίς να ειδοποιήσει κανέναν. Μετά την ομιλία της στο Μεξικό, είχαν παγώσει όλοι στην αίθουσα και ύστερα ξέσπασαν σε χειροκροτήματα. Η ίδια είχε πει "αν με ρωτήσετε, εάν θα ζω όταν τα Μάρμαρα του Παρθενώνα επιστρέψουν στην Ελλάδα, σας λέω πως ναι, θα ζω. Αλλά κι αν ακόμη δεν ζω πια, θα ξαναγεννηθώ". Την έχω άξια να το κάνει!.

Μάγια Λυμπεροπούλου

Η πρόεδρος της επιτροπής για το θεατρικό βραβείο Μελίνα Μερκούρη, Μάγια Λυμπεροπούλου, μιλά για τη «συναρπαστική», «ανεπαύλητη» και «μαχητική» Μελίνα, που δημιούργησε «ένα προστατευτικό δίκτυο στο θέατρο, ώστε να μην είναι έκθετο στους κάθε είδους νόμους της αγοράς και πάλεψε για να μη γίνει παράσιτο και χόμπι ο Πολιτισμός».

«Μας λείπει πολύ ως υπουργός Πολιτισμού, η Μελίνα. Γιατί στις μέρες μας, οι υπουργοί Πολιτισμού είναι είδος προς εξαφάνιση» λέει η ίδια.

«Είναι κάποιοι άνθρωποι, που, επειδή έφυγαν, δεν σταμάτησαν να ζουν. Ανάμεσα σε αυτούς, είναι και η Μελίνα. Σήμερα, που σχεδόν τίποτα στο ελληνικό θέατρο δεν είναι όπως θέλησε και ονειρεύτηκε, εκείνη δεν θα το έβαζε κάτω, αλλά θα έδινε μάχη, να μην επιτρέψει στην κρίση που μαίνεται να εξουθενώσει και να αφανίσει τον μοναδικό πλούτο που διαθέτουμε. Τον Πολιτισμό του πάλαι ποτέ, προπάντων όμως τον ζωντανό, του σήμερα, του τώρα, που είναι και το θέατρο» συνεχίζει.

«Αν ζούσε σήμερα, δεν θα ήταν σίγουρα από εκείνους που πιστεύουν ότι το κυριότερο και μόνο πρόβλημα του θεάτρου μας είναι το οικονομικό. Μολονότι είχε δώσει αβυσσαλέα μάχη ως υπουργός για να το βελτιώσει και να το ανακουφίσει. Το αρνητικό σήμερα, εκείνο για το οποίο η Μελίνα θα παρότρυνε τους νέους να δώσουν γενναία μάχη, καθένας μόνος του και όλοι μαζί, είναι η ορατή πλέον απειλή ότι το θέατρο και η υποκριτική δεν θεωρούνται πια, όχι μόνο τέχνη, αλλά ούτε καν επάγγελμα ή επιτεύξιμο. Με το πάθος που χαρακτήριζε όλο της το "είναι", εκείνο το οποίο θα τόνιζε στις νεότερες γενιές των ηθοποιών είναι η ανάγκη επινοήσεως ενός σύγχρονου θεάτρου, με ενεργό ρόλο σε έναν κόσμο, όπου όλα είναι πλαστά. Ένα σύγχρονο θέατρο όπου οι νεανικές ομάδες θα δημιουργούν συνενοχές και όχι ανοχές» τονίζει η Μάγια Λυμπεροπούλου.

Μανουέλα Παυλίδου

«Ζούμε σε μια εποχή κυνική. Και η Μελίνα μάς λείπει ως φορέας ειλικρινούς ελπίδας, πραγματικής πίστης και ως υποστηρικτής του ονείρου» εξομολογείται η επί χρόνια στενή συνεργάτις της, Μανουέλα Παυλίδου.

«Ολη της η ζωή ήταν γεμάτη όνειρα, ελπίδες, αγωνίες και αγώνες. Γυναίκα σαρωτική, δυνατή, πολύ δουλεταρού, με μεγάλη αυτογνωσία και αυτοσαρκασμό, τρομερά γενναϊόδωρη με όλη τη σημασία της λέξεως. Είχε κάτι το ξεχωριστό σε ό,τι αφορά τη σχέση της με τους ανθρώπους. Ήξερε να τους ακούει και ν' αγαπάει σε βάθος. Από και αντλούσε και όλη της τη δύναμη».

Συνήθως, προσωπικότητες σημαντικές, που θεωρούνται μύθοι, όταν τις γνωρίζεις από κοντά, απογοητεύονται. Με τη Μελίνα συνέβαινε το αντίθετο. Ήταν ακόμα καλύτερη από αυτό που φανταζόσουν.

Στις μέρες μας λείπει τρομερά μια προσωπικότητα σαν αυτή της Μελίνας, γιατί ήξερε να απαιτεί και να διεκδικεί με ειλικρίνεια και δύναμη ψυχής. Για κείνη, η Ελλάδα ήταν το πάθος της και την ήθελε πάντα στην πρώτη σελίδα. Θυμάμαι όταν κατέβαινε υποψήφια στη Β' Περιφέρεια Πειραιά το 1974, τη πρώτη μέρα που ετοιμαζόταν να κατέβει στη Νίκαια, είχε ντυθεί κάπως εκκεντρικά. Της λέω "ρε Μελινάκι, με αυτά τα ρούχα θα εμφανιστεί;" και μου απαντά: "Τι να κάνω; Να μασκαρευτώ για να τους κοροϊδέψω; Εγώ αυτή είμαι!" θυμάται η Μανουέλα Παυλίδου. «Και ήταν μοναδική» καταλήγει.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΟ 1ο SOCCER SCHOOL ΠΑΝΑΚΡΩΤΗΡΙΑΚΟΥ - ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ

Με όραμα για ένα καλύτερο ποδόσφαιρο στα Χανιά

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΔΡΑΚΑΚΗ

Με την κάθοδο του προπονητή των Ακαδημιών της Λίβερπουλ Γουίλιαμ Τζέραρντ (William Gerard) στα Χανιά ολοκληρώθηκε το τριήμερο 25-27 Φεβρουαρίου, το 1ο Soccer School, αποτέλεσμα της συνεργασίας των υποδομών του Πανακρωτηριακού με μία από τις κορυφαίες ομάδες του πλανήτη.

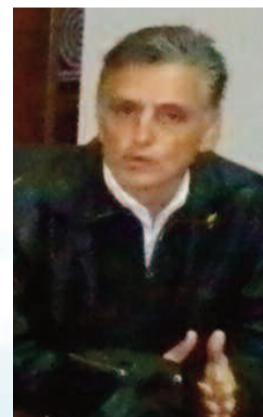
Πάνω η ομάδα των παιδιών και αριστερά οι προπονητές της Ακαδημίας μαζί με τον Γουίλιαμ Τζέραρντ.

Μοναδική περιοχή στην περιφέρεια το Ακρωτήρι που συνεργάζεται η Λίβερπουλ

Αυτή τη στιγμή η Λίβερπουλ συνεργάζεται με 4 Ακαδημίες στην Ελλάδα: δύο στην Αθήνα (Εκπαιδευτήρια Νέα Γενιά, Διάνα Ηλιοπούλης) μία στη Θεσσαλονίκη και βέβαια με τον Πανακρωτηριακό που είναι δηλαδή η μοναδική περιοχή της περιφέρειας

Όπως είπε ο δημοσιογράφος Νίκος Χαραλαμπίδης (φωτ.) εκπρόσωπος της Agenda Sport Action που έχει δικαιώματα της Liverpool στην Ελλάδα, στο παρελθόν υπήρξαν και άλλες Ακαδημίες -όπως το Αθλόπολις στο Ηράκλειο πριν δύο χρόνια- οι οποίες λόγω της οικονομικής κρίσης δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στα οικονομικά δεδομένα της συνεργασίας. «Γιατί για να μπορέσουν να φιλοξενήσουν τους ανθρώπους της αγγλικής ομάδας και γενικά η συνεργασία, έχει ένα κόστος. «Είναι πλίου φαεινότερον ότι οι ομάδες στην Ελλάδα πρέπει να επενδύσουν σε αυτή τη συνεργασία και όχι η Λίβερπουλ να επενδύσει σε αυτές τις ομάδες. Εάν υπήρχε μία Ακαδημία στην Ελλάδα που να έδινε συνέχεια ποδοσφαιριστές σε κορυφαίο επίπεδο στον κόσμο ίσως να ενδιέφερε ένα μεγάλο κλαμπ. Αυτή τη στιγμή όμως δεν υπάρχει» δήλωσε χαρακτηριστικά.

Γουίλιαμ Τζέραρντ:

«Αρκετά καλό το επίπεδο στις μικρές ηλικίες»

Ο Γουίλιαμ Τζέραρντ (φωτ. κατά τη στιγμή που παραδίδει μία φανέλα της Λίβερπουλ στον Εμ. Σβουράκη) κατά την παρουσία του στα Χανιά μίλησε για την προσπάθεια σημειώνοντας τα εξής:

• Το Soccer School παρουσιάζει τον τρόπο που λειτουργεί από τεχνικής άποψης η Λίβερπουλ στις Ακαδημίες της, οι οποίες απευθύνονται σε παιδιά 4-16 ετών, και έχουμε καταφέρει να λειτουργεί ως μία μικρογραφία της πρώτης ομάδας. Τα παιδιά μαθαίνουν να σουτάρουν, να ντριπλάρουν και κυρίως να λειτουργούν με ομαδικό πνεύμα.

• Πολύ σημαντικό κεφάλαιο είναι και η ψυχολογία των παιδιών και ειδικά στις πιο τρυφερές ηλικίες των 4-6 ετών καταφέρνουμε να μπορούμε στη ψυχουσύνθεσή τους και να τους δείξουμε να καταλάβουν ότι αυτό είναι ένα παιχνίδι που πρέπει να το ζούνε και να το διασκεδάζουν.

• Είμαστε εδώ πέρα για να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε πιστά το πρόγραμμα της Λίβερπουλ και να μπορέσουμε να το φθάσουμε στο επόμενο επίπεδο. Το επόμενο στάδιο που αυτή τη στιγμή είναι δύσκολο να το προσδιορίσουμε.

Ανάλογα με το τι θα πετύχει αυτή την πρώτη χρονιά η συνεργασία της Ακαδημίας του Πανακρωτηριακού με τη Λίβερπουλ, θα οριστεί και την επόμενη σεζόν ένα αντίστοιχο σχολείο που θα οριοθετεί και το επόμενο επίπεδο.

Απαντώντας σε ερωτήσεις, χαρακτήρισε αρκετά καλό το επίπεδο των ποδοσφαιριστών του Πανακρωτηριακού σε μικρές ηλικίες ενώ τον εξέπληξε ευχάριστα το επίπεδο που βρίσκονται οι μεσαίες ηλικίες καθώς το βρήκε σε καλύτερη μοίρα από ό,τι περίμενε. Αντίθετα, στη μεγάλη ομάδα είπε ότι δεν ήταν τόσο καλό το επίπεδο.

«Βασικό χαρακτηριστικό που πρέπει να έχει ένας ποδοσφαιριστής για να ενδιαφέρει τη Λί-

βερπουλ σε επίπεδο Ακαδημιών, πρέπει να είναι αφοσιωμένος στον στόχο του και εφόσον το επιθυμεί, μπορεί να καταφέρει τα πάντα», είπε.

Τέλος απαντώντας σε ερώτηση γιατί το αγγλικό ποδόσφαιρο τα τελευταία χρόνια στηρίζεται όλο και περισσότερο σε παίκτες εκτός του νησιού, απάντησε ότι είναι θέμα μάρκετινγκ. Τα τηλεοπτικά δικαιώματα για την κάλυψη του πρωταθλήματος της Πρέμιερ απευθύνονται σε όλο τον κόσμο και το αγγλικό κοινό προτιμάει να βλέπει παίκτες από όλο τον κόσμο, γι' αυτό και έχουν μεγαλώσει και τα κασέ τους και γι' αυτό έχουν πάει τόσο ψηλά τα μπάτζετ.

Να προσθέσουμε ότι υπάρχουν αυστηροί περιορισμοί και δεν μπορεί να πάει οποιοσδήποτε να αγωνισθεί στο αγγλικό πρωτάθλημα, πρέπει π.χ. να είναι διεθνής και ως εκ τούτου οι ξένοι πράγματι κάνουν τη διαφορά.

Ίσως και για τον λόγο αυτό η Εθνική Αγγλίας

δεν έχει να επιδείξει καμία διάκριση παγκοσμίως εκτός το Μουντιάλ που κατέκτησε σχεδόν 50 χρόνια πριν ως διοργανώτρια...

Ο Γουίλιαμ Τζέραρντ μαζί με τα τμήματα Εισαγωγής (πάνω αριστερά), προτζούνιορ (πάνω), τζούνιορ (κάτω αριστερά) και προπαιδών (κάτω).

Δραστηριότητες Ακαδημίας

Να όμως και οι δραστηριότητες της Ακαδημίας του Πανακρωτηριακού/μέλος της Liverpool F.C. Foundation όπως τις παρουσιάζει ο τεχνικός διευθυντής της Βασίλης Παπαδάκης (φωτ. μαζί με τον Γουίλιαμ Τζέραρντ).

Επαινος Συμπεριφοράς και Προσπάθειας: Κάθε μήνα ένα παιδί από κάθε τμήμα βραβεύεται όχι για τις αγωνιστικές του ικανότητες και το ταλέντο του σε σχέση με το ποδόσφαιρο, αλλά για τη συμπεριφορά και την προσπάθειά του στις δραστηριότητες της Ακαδημίας. Αυτό βασίζεται στην πολύ σημαντική αρχή, πως τα παιδιά στο πλαίσιο της πολύπλευρης ανάπτυξης και εκπαίδευσής τους, πρέπει να μάθουν να αγωνίζονται, να βάζουν στόχους και να συνεργάζονται για να τους κατακτήσουν, σαν μάθημα ζωής. Το ποδόσφαιρο είναι ένα κομμάτι της ζωής και όχι όλη η ζωή μας!

Βραβείο Μαθητή - Αθλητή: Τα παιδιά που επιδεικνύουν αξιολογικές επιδόσεις στο σχολείο σε συνδυασμό με την ενασχόλησή τους με το ποδόσφαιρο, θα λάβουν τιμητικούς επαίνους και συμβολικά δώρα. Απόδειξη πως μπορείς και πρέπει να είσαι καλός μαθητής και καλός αθλητής, παράδειγμα και κίνητρο για όλα τα

σφορά στον συνάνθρωπο οριοθετούνται και με τη διοργάνωση επισκέψεων σε ιδρύματα, συγκέντρωση τροφίμων για ευπαθείς ομάδες, δράσεις για το περιβάλλον, βοηθούν τα παιδιά να αποκτήσουν ευαισθησίες, αξίες και να αναλάβουν δράσεις και πρωτοβουλίες.

παιδιά, με βάση το γνωστό ρητό «Νους υγιής εν σώματι υγιεί»

Ημερίδες Γονέων και παιδιών με θέματα Συμπεριφοράς, Διατροφής, Ψυχολογίας αλλά και "ευ αγωνίζεσθαι", επαγγελματικού προσανατολισμού, Πρώτων Βοηθειών κ.ά. οι οποίες είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη των παιδιών αλλά και τη σωστή συνεργασία και βοήθεια σε αυτό από τους γονείς.

Κοινωνικές Δράσεις: Αρχές όπως η κοινωνικότητα, η ανθρωπιά, η συνεργασία, η προ-

Προπονητές: Κάτοχοι διπλωμάτων UEFA με συνεχή επιμόρφωση και απόκτηση επιπλέον γνώσεων και ικανοτήτων.

Όλοι είναι ήδη πιστοποιημένοι στη Βασική Υποστήριξη Ζωής και τη χρήση Απινιδωτή. Σημειώνεται πως στο Ιατρείο του γηπέδου Καθιανών, υπάρχει προς άμεση χρήση Φορητός απινιδωτής.

Συμμετοχή σε Πανελλήνια ή Διεθνή Τουρνουά: Βοηθά τα παιδιά και τους γονείς να έρθουν σε επαφή με διαφορετικές σχολές και νοοτροπίες, δίνοντάς τους σημαντικές εμπειρίες για την εξέλιξή τους. Ήδη η ακαδημία μας θα πάρει μέρος από 13-16 Απριλίου στο "Akropolis - Athens International football Academies tournament" με συμμετοχή ελληνικών και ξένων Ακαδημιών.

Διοργάνωση καμπ ή τουρνουά: Ήδη έχουν ξεκινήσει οι συζητήσεις για τη διεξαγωγή στα Χανιά ενός πενήνημερου προπονητικού καμπ, μέσα από το οποίο παιδιά όχι μόνο της Ακαδημίας αλλά και από όλη την Κρήτη, θα προπονηθούν και θα αξιολογηθούν από Άγγλους προπονητές και όσα επιλεγούν θα έχουν την ευκαιρία να ταξιδέψουν και να δοκιμαστούν από αγγλικές ομάδες. Στα σχέδια της Ακαδημίας είναι η διοργάνωση στα Χανιά ενός πανελληνίου τουρνουά.

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Λατινική ονομασία του βοτάνου είναι RANUNCULUS sceleratus L. (Ρανούγκουλος ο ολέθριος). Ανήκει στην οικογένεια των Βατραχοειδών. Το συναντούμε με την κοινή ονομασία Νεραγκούλα. Φύεται σε όλη την Ευρώπη. Είναι πολύ κοινό σε δροσερά και αμυγδαλή εδάφη. Βρίσκεται σε βοσκολίβαδα υγρά, έλη, άκρες νερών. Ετήσιο φυτό, υδροχαρές, με στέλεχος άκαμπτο, όρθιο, κενό εσωτερικώς που μερικές φορές φτάνει τα 70 εκατοστά.

Βατράχιον το Ολέθριον

Φύλλα λαμπερά, βαθιά χωμένα σε λοβούς και οδοντωτά. Είναι λίγο σαρκώδη με 3 έως 5 διαίρειες.

Τα κατώτερα φύλλα είναι παλαμοειδή με ανοικτό πράσινο γυαλιστερό χρώμα. Τα ανώτερα είναι μικρότερα και ολόκληρα. Ανθη μικρά, με ζωφόρο κίτρινο χρώμα, πέντε πέταλα και οι μίσχοι τους είναι ελαφρά τριχωτοί.

Τα άνθη είναι ερμαφρόδιτα (έχουν τόσο αρσενικά όσο και θηλυκά όργανα και γονιμοποιούνται από τα έντομα).

Το ριζωμά του είναι πυκνό.

Η Νεραγκούλα αν και είναι δηλητηριώδες φυτό, λαχανεύεται, γιατί όταν μαγειρευτεί ή αποξηρανθεί κάνει την τοξική του δύναμη. Είναι πολύ δηλητηριώδες μόνο φρέσκο.

Ιστορικά στοιχεία

Είναι βότανο γνωστό για τις δηλητηριώδεις ουσίες του εδώ και εκατονταετίες. Με το είδος Βατράχιον το φθοροποιόν, οι Γαλάτες έβαφαν τις μύτες των βελών τους τα αρχαία χρόνια.

Στη λαϊκή ιατρική το χρησιμοποιούσαν σε κρυολογήματα, ρευματισμούς και σπερματορροια.

Το είδος Βατράχιον το κομβόρριζον, είναι κοινό στην Κύπρο και ονομάζεται Προβατάρης, γιατί κατά τα άνομβρα χρόνια, όταν υπάρχει ξηρασία, το φυτό αυτό βλαστάνει και επειδή δεν υπάρχει άλλο χόρτο τα πρόβατα αναγκάζονται να το φάνε. Αυτό τους προκαλεί εντερικές διαταραχές και μερικά ψοφούν.

Το φύλλο προκαλεί άσχημες δερματικές αντιδράσεις. Στην Φινλανδία όπου το φυτό βρίσκεται σε αφθονία, τα φύλλα τα

χρησιμοποιούν οι ζητιάνοι προκαλώντας εξανθήματα και πληγές στο πρόσωπο τους για να προκαλούν την συμπάθεια των περαστικών. Το ίδιο κόλπο χρησιμοποιούσαν υπόχρεοι στρατιωτικής θτείας αν ήθελαν να απαλλαγούν από την υποχρέωση αυτή.

Συστατικά - χαρακτήρας

Όλο το φυτό περιέχει ρανουγκουλίν (ασταθής γλυκοζιτης) πρωτοανεμονίνη, ανεμονίνη και σαπωνίν.

Ανθισπ - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Ανθίζει από τον Μάιο μέχρι τον Αύγουστο. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιείται το νωπό φυτό. Συλλέγεται από Μάιο μέχρι τον Ιούλιο.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Δρα ως παυσίπονο, αντιρευματικό, αντισπασμωδικό, εφιδρωτικό, εμμηναγωγό και αγγειοδιασταλτικό. Η χρήση του φρέσκου βοτάνου πρέπει να γίνεται μόνο με ιατρική καθοδήγηση. Τα φύλλα και η ρίζα χρησιμοποιούνται εξωτερικά ως αντιρευματικά.

Ο σπόρος του φυτού δρα τονωτικά και χρησιμοποιείται στην αντιμετώπιση κρυολογημάτων, σε περιπτώσεις γενικής αδυναμίας, ρευματισμούς και σπερματορροια.

Επίσης τα φύλλα χρησιμοποιούνται σε προβλήματα ψώρας και λεύκης. Το εκχύλισμα των φύλλων χρησιμοποιείται ως μυκητοκτόνο.

Στην ομοιοπαθητική παρασκευάζεται ένα

βάμμα από το νωπό φυτό. Το χρησιμοποιούν σε περιπτώσεις δερματικών παθήσεων, όπως έρπη, έκζεμα, ερυσίπελας και κνίδωση. Ακόμη το χρησιμοποιούν σε ρευματικές παθήσεις, ισχιαλγίες, αρθρίτιδα και σε περιπτώσεις ρινιτιδας.

Παρασκευή και δοσολογία

Το βότανο παρασκευάζεται ως κατάπλασμα αλλά δεν πρέπει να το χρησιμοποιούμε χωρίς ιατρική παρακολούθηση. Είναι προτιμότερο να επιλέγουμε ασφαλέστερα βότανα.

Προφυλάξεις

Ο χυμός του βοτάνου προκαλεί εγκαύματα και ηρηξίματα. Δεν επιτρέπεται να το πατούμε ξυπόλητοι. Αν εφαρμοστεί στο δέρμα δημιουργεί πληγή που δύσκολα επουλώνεται. Αν το μασήσουμε η γλώσσα ερεθίζεται άσχημα και προκαλεί έντονη σιελόρροια.

Τα πρώτα συμπτώματα της δηλητηρίασης είναι πεπτικά προβλήματα. Όταν το δηλητήριο εισαχθεί στον οργανισμό προκαλεί ζάλη και σπασμούς. Σε μεγάλες δόσεις προκαλεί θάνατο.

Υ.Σ.: Όλα τα προηγούμενα άρθρα της στήλης μπορούμε να τα βρούμε στη διεύθυνση www.herb.gr.

Επίσης αν κάποιος φίλος αναγνώστης γνωρίζει οποιαδήποτε θεραπευτική ιδιότητα βοτάνου του τόπου μας που δεν είναι ευρέως γνωστή ή έχει κάποιο ερώτημα μπορεί να το απευθύνει στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@herb.gr